

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ปริญญานิพนธ์
ของ
กนกกานต์ ภูประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2552

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ปริญญานิพนธ์
ของ
กนกกานต์ ภูประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ
ของ
กนกกานต์ ภูประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2552

กนกกานต์ ภูประเสริฐ. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ.
ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกองค์ประกอบที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 194 คน เป็นนักเรียนชาย 101 คน และนักเรียนหญิง 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_3) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_4) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(X_9) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{10})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ สุขภาพจิต (X_5)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_1)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(X_9) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_3) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 47.60

5. สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .369 X_9 + .272 X_3 + .133 X_6$$

5.2 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .426 X_9 + .259 X_3 + .188 X_6$$

FACTORS AFFECTING LEARNING ADJUSTMENT IN ENGLISH SUBJECT OF SECOND
LEVEL, PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT CHALERMCHAILAIWITTAYA SCHOOL ,
SAMUTPRAKAN PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
KANOKKAN POOPRASERT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Educational Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 2009

Kanokkan Pooprasert. (2009). *Factors Affecting Learning Adjustment in English Subject of Second Level, Primary Grades 4-6 Students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province*. Master thesis, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc Prof. Waythanee Greethong, Assis. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor: age, learning achievement, learning habits in English subject, attitude towards learning English subject and mental health, second of them was family factor: guardian's learning support towards student and guardian's expectation towards student and third of them was learning environmental factor: physical learning environment of English subject, interpersonal relationship between students and their English teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The samples of 194: 101 males and 93 females were second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province in academic year 2008. The instrument was questionnaires of factors affecting learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province and 8 factors; learning achievement (X_2), learning habits in English subject (X_3), attitude towards learning English subject (X_4), guardian's learning support towards student (X_6), guardian's expectation towards student (X_7), physical learning environment of English subject (X_8), interpersonal relationship between students and their English teachers (X_9) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{10}) at .01 level.

2. There was significantly negative correlation between learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province and 1 factor: mental health (X_5) at .01 level

3. There was no significant correlation between learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province and 1 factor: age (X_1) at .01 level

4. There were significantly 3 factors affecting learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province, at .01 level ranking from the most to the least affector; interpersonal relationship between students and their English teachers (X_9), guardian's learning support towards student (X_6) and learning habits in English subject (X_3). These 3 factors could predict learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province about percentage 47.60

5. The significantly predicted equation of learning adjustment in English subject of second level, primary grades 4-6 students at Chalermchailaiwittaya School, Samutprakan Province were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = .686 + .369 X_9 + .272 X_3 + .133 X_6$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .426 X_9 + .259 X_3 + .188 X_6$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ของ

กนกกานต์ ภูประเสริฐ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์เวชณี กริทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ตลอดจนบรรพชาจารย์ผู้ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณ คุณวาทินี สุรนรักษ์ ครูใหญ่โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยาที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคปกติ ทุกคนที่ให้อกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณ ร้อยตรีหญิงศิริรัตน์ บุญเขียว นางสาวภักธราภรณ์ พุ่มพฤษ และนางสาวทิพวรรณ จันทรรณพิพัฒน์ เพื่อนสนิทที่เป็นกำลังใจและให้ความห่วงใยซ้ำพเจ้ามาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณย่า และญาติๆ ที่ให้อกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นของขวัญแด่บุคคลในครอบครัวอันเป็นที่รักของผู้วิจัยทุกท่าน

กนกกานต์ ภูประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	10
สมมติฐานการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน	
วิชาภาษาอังกฤษ	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้าน	
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การหาคุณภาพเครื่องมือ	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	 75
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	75
สมมติฐานการวิจัย.....	75
วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	88
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	88
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	89
 บรรณานุกรม	 91
 ภาคผนวก	 99
ภาคผนวก ก.....	100
ภาคผนวก ข.....	122
ภาคผนวก ค.....	131
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	49
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	70
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	72
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	73
5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	74
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	123
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	124
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	125
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	126
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	127
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	128
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	129
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	130

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“ภาษา” เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารและการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้สื่อสารกันมากที่สุด ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญในระดับโลก องค์การระหว่างประเทศส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาหลักสำหรับการสื่อสาร การเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนมิใช่ เฉพาะชาวอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการรู้ภาษาอังกฤษมีประโยชน์อย่างยิ่ง เปรียบเสมือนเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันของคนแต่ละชาติ ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาหาความรู้ และวิทยาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับ กรณวิชาการ (2543: 4) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางวิทยาการสื่อสารในกระแสโลกาภิวัตน์

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจและรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรณวิชาการ. 2546: 2)

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่มีการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นภาษาที่ประเทศต่าง ๆ นิยมใช้กันทั่วไป รวมทั้งการยอมรับภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาสากลของโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้เด็กไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไป เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญบังคับตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2403 (เยาวลักษณ์ อภิชาติवलลภ และคนอื่น ๆ. 2549: 37) ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรณวิชาการได้กำหนดภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ที่ได้ถูกกำหนดขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่สื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรม

ต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 81; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2545)

จากพระบรมราโชวาทด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า.....

.....วัยเด็กเป็นวัยเริ่มต้น เป็นวัยเตรียมตัวเพื่อสร้างความเจริญ
มั่นคงในชีวิต เด็กๆ จึงควรรับขนขวายศึกษา จักได้มีความฉลาด
รอบรู้อะไรคือความดี และอะไรคือความเสื่อมเสียเพื่อสามารถเลือก
เฟ้นหยิบยกเอาแต่สิ่งที่ดีที่งามขึ้นมาประพฤติ ปฏิบัติ ให้เป็นทาง
นำชีวิตของตนไปสู่ความสุข ความเจริญได้โดยถูกต้องและสมบูรณ์.....

(อุดมพร อมรรธรรม. 2549: 69; อ้างอิงจาก พระบรมราโชวาทพระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ใน
หนังสือวันเด็ก ประจำปี 2527)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาประชากรที่เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการศึกษา หากมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษในระดับที่ดี ตั้งแต่ต้นก็จะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับสูงต่อไปด้วย นักเรียนจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้แม้ต้องเผชิญปัญหากับความยากในเนื้อหาวิชาที่เรียน หรือนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้เป็นประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตจริงได้

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา และมารดาเป็นครูที่โรงเรียนแห่งนี้เช่นกัน จึงทราบข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์หัวหน้าครูฝ่ายวิชาการว่า ขณะนี้ทางโรงเรียนมีการจัดให้ ครูชาวต่างชาติมีส่วนร่วม ในชั่วโมงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย และขณะนี้ปัญหาสำคัญที่ทางโรงเรียนกำลังเผชิญอยู่ คือ นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษไม่คล่อง นักเรียนไม่เข้าใจที่เนื้อหาที่ครูสอน และปรับตัวเข้ากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จำนวน 147 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 194 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ท่านคิดว่าขณะที่ท่านเรียน ท่านมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจแบ่งตามระดับชั้นโดยเรียงลำดับจากปัญหาที่มากที่สุดไปหาปัญหาที่น้อยที่สุด ผลการสำรวจพบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน ได้ผลดังนี้ ปัญหาที่มากที่สุด คือ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ได้แก่ เรียนไม่เก่ง อ่านภาษาอังกฤษไม่คล่อง ฟังภาษาอังกฤษไม่ออก เรียนไม่รู้เรื่อง เขียนหนังสือผิด ส่งงานช้า เรียนไม่ทันเพื่อน และไม่เข้าใจในบทเรียน รองลงมาคือ ปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 10

คน คิดเป็นร้อยละ 20 ได้แก่ คำนวณเลขไม่เก่ง คิดเลขช้า และส่งงานช้า ปัญหาการปรับตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ และปัญหาครอบครัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ได้แก่ พ่อแม่ทะเลาะกันทุกๆ วัน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 47 คน ได้ผลดังนี้ ปัญหาที่มากที่สุด คือ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 53.19 ได้แก่ เรียนไม่เก่ง ฟังภาษาอังกฤษไม่ออก เขียนหนังสือผิด เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจที่ครูสอน และเรียนไม่ทันเพื่อน รองลงมาคือ ปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.91 ได้แก่ คำนวณเลขไม่เก่ง ตีโจทย์เลขไม่ได้ และเรียนไม่ทันเพื่อน ปัญหาพฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38 ได้แก่ มาเรียนสาย ส่งงานช้า หลับในห้องเรียน และลอกการบ้านเพื่อน ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ได้แก่ เพื่อนไม่คบ ไม่คุยด้วย และปัญหาสุขภาพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ได้แก่ ไม่สบาย ปวดศีรษะ ตัวร้อน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน ได้ผลดังนี้ ปัญหาที่มากที่สุด คือ ปัญหาด้านการแบ่งเวลาในการเรียน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ได้แก่ ไม่มีเวลาทบทวน บทเรียน ส่งงานไม่ทัน เรียนไม่ทันเพื่อน และไม่มีเวลาทำการบ้าน รองลงมาคือ ปัญหาการปรับตัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ได้แก่ มีปัญหากับเพื่อน เข้ากับเพื่อนไม่ได้ มีปัญหาการทำงานกลุ่ม ทะเลาะกับเพื่อน และแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ได้แก่ ฟังภาษาอังกฤษไม่ออก พูดสนทนาไม่เก่ง ไม่เข้าใจที่ครูสอน เขียนหนังสือผิด และเรียนไม่รู้เรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง เขียนหนังสือผิด และปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของครอบครัวต้องในการอุปโภคบริโภคสูงขึ้น

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “เมื่อมีปัญหาท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสาเหตุมาจาก วิชาที่เรียนยาก ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ชอบวิชาที่เรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน เกียจคร้าน คุยกับเพื่อน ขณะครูสอน เพื่อนคุยกันในห้องเรียน ครูสอนไม่เข้าใจ และครูให้การบ้านมาก ปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีสาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบวิชาที่เรียน วิชาที่เรียนยาก และครูอธิบายไม่เข้าใจ ปัญหาการปรับตัวมีสาเหตุมาจาก ชอบแกล้งเพื่อน กล่าวว่าเพื่อน ทำร้ายร่างกาย เพื่อน เพื่อนขโมยของ อารมณ์ร้อน โกรธง่าย และปัญหาครอบครัว มีสาเหตุมาจาก พ่อกินเหล้าและหาเรื่องแม่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสาเหตุมาจาก ชอบคุยชอบเล่นขณะครูสอน ครูสั่งงานเยอะ วิชาที่เรียนยากทำงานส่งไม่ได้ ไม่ชอบวิชาที่เรียน หยุดเรียนบ่อย ไม่ทบทวนบทเรียน และขาดความรับผิดชอบ ปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีสาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทบทวนบทเรียน วิชาที่เรียนยาก ปัญหา

พฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม มีสาเหตุมาจาก เกียจคร้าน ไม่ใส่ใจการเรียน ติดโทรศัพท์และเกมส์ ปัญหาสุขภาพ มีสาเหตุมาจาก ตาฝ้า และว่ายน้านานเกินไป ปัญหาการปรับตัว มีสาเหตุมาจาก ทำไม่ติดกับเพื่อน เพื่อนจิ้งรังเกียจ และปัญหาเศรษฐกิจ มีสาเหตุมาจาก ของกินของใช้ขึ้นราคา น้ำมันแพง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาด้านการแบ่งเวลาในการเรียน มีสาเหตุมาจาก ครูสั่งงานเยอะ ต้องช่วยงานบ้าน ช่วยครอบครัวเลี้ยงน้องทำให้ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ แบ่งเวลาไม่เป็น ไม่ตั้งใจเรียน ชอบคุยชอบเล่นขณะครูสอน และ ไม่มีเวลาเรียนเพราะต้องทำกิจกรรมของโรงเรียน ปัญหาการปรับตัว มีสาเหตุมาจาก ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก โกรธง่าย อารมณ์ร้อน ชอบแกล้งเพื่อน ไม่วางแผนแบ่งหน้าที่การทำงาน ไม่รับฟังความคิดเห็น ติดเกมส์ และติดคอมพิวเตอร์ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสาเหตุมาจาก วิชาที่เรียนยาก พื้นฐานไม่ดี ไม่ตั้งใจเรียน ปัญหาการเรียนวิชาภาษาจีน มีสาเหตุมาจาก วิชาที่เรียนยาก และปัญหาเศรษฐกิจ มีสาเหตุมาจาก น้ำมันแพง ค่าสินค้าอุปโภคบริโภคขึ้นราคา

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ น่าจะมีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 นั้นต้องอาศัยการปรับตัวเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีเนื้อหาที่ยากมากขึ้น ระบบการเรียนการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ นักเรียนจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เผชิญอยู่ หากไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน การปรับตัวเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งอยู่ในวัยเด็กตอนปลาย เพราะวัยเด็กตอนปลายเป็นวัยที่เด็กเริ่มมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทุกด้าน อันจะเป็นผลนำไปสู่ความสามารถในการประเมินความสามารถของตนเอง (อุบลรัตน์ เฟิงสถิต. 2549: 147) ดังที่ลักขณา ศรีวัฒน์ (2545: 63) กล่าวไว้ว่า การปรับตัวที่เหมาะสม จะทำให้บุคคลมีสุขภาพจิตดี ส่วนบุคคลที่ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมก็จะเกิดความไม่สบายใจ เกิดความเครียด หรือความคับข้องใจ ทำให้การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความลำบาก เป็นผลให้เกิดสภาพจิตใจไม่ดีและเกิดเส้นทางจิตได้ ฉะนั้นการปรับตัวจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 194 คน เป็นนักเรียนชาย 101 คน และนักเรียนหญิง 93 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 51 คน เป็นนักเรียนชาย 29 คน และนักเรียนหญิง 22 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 68 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 33 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 38 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 อายุ
- 1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.3 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

- 1.1.5 สุขภาพจิต
- 1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน โดยสามารถจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น ให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักเรียนมีความพยายามมุ่งมั่น เอาใจใส่ต่อการเรียน พยายามอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียนได้ เข้าใจเนื้อหาที่ครูวิชาภาษาอังกฤษสอน และเข้าเรียน สม่ำเสมอในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมี ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้าน ครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต ดังนี้

2.1.1 อายุ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันตามปฏิทินสากล ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของ นักเรียนแสดงเป็นระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.3 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำ เป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การแบ่งเวลาและวางแผนในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ การตั้งใจและเอาใจใส่การเรียน ขณะอยู่ในชั้นเรียน ขยันอ่านและเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ชยันทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และส่งงานตามเวลาที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด

2.1.4 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.4.1 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความรู้ ได้แก่ การรู้ถึงคุณค่า เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น มีทักษะการฟัง การอ่าน และเขียนคำศัพท์ หรือประโยคภาษาอังกฤษ

2.1.4.2 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ และความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4.3 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน ปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย ทบทวนบทเรียน ชยันทำการบ้าน ท่องคำศัพท์และทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5 สุขภาพจิต หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการปรับตัวให้อยู่ในสังคม สิ่งแวดล้อมได้ รวมถึงสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข โดยวัดจากแบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60: Thai General Questionnaire)

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิด ความรู้สึก ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนของนักเรียน ด้วยการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.1.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนที่บิดา

มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เป็น ต้องการที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อนักเรียน เพื่อให้เข้าใจและเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ได้แก่ สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ มีห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ (Sound Lab) ซึ่งมีขนาดของห้องเรียนไม่แออัด คับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน

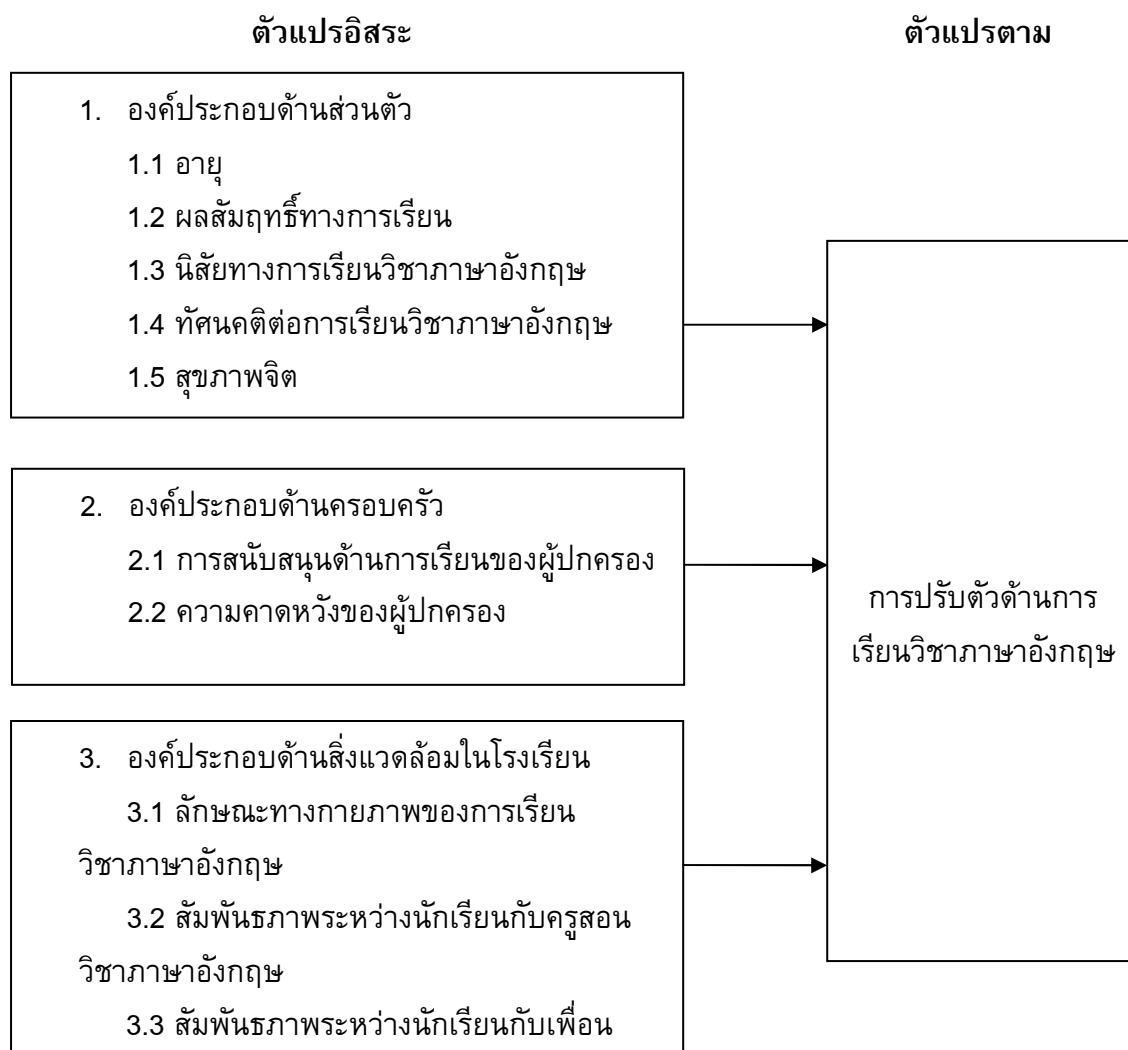
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และการปฏิบัติตนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วยเหลืองานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษตามความสามารถของตน ขอคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียนและสนใจบทเรียนขณะที่ครูสอน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน

2.3.3.2 การปฏิบัติตนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน กระตุ้นให้นักเรียนขยันอ่านและท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนและเพื่อนมีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความรักและสามัคคี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยาจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

1.1.1.1 ความหมายของการปรับตัว

โคลแมน (นงลักษณ์ ไหว้พรหม. 2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Coleman. 1981) ให้ความหมายของการปรับตัวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตน ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นอยู่

โดแนล และคนอื่นๆ (Donald and Others. 1989: 6-7) ให้ความหมายของการปรับตัวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสิ่งต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสุขภาพ ด้านร่างกาย และจิตใจของแต่ละบุคคล และการปรับนั้นต้องสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

ราทัส (Rathus. 1995: 10-13) ได้กล่าวถึงความหมายของการปรับตัวตามแนวคิดของนักจิตวิทยา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความหมายของการปรับตัวตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึงการที่เราสามารถปรับระดับความต้องการตามธรรมชาติให้อยู่ในขีดที่สนองความพอใจของตนเองในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันวิธีสนองความต้องการนั้นเป็นสิ่งที่สังคมและตนเองยอมรับได้ด้วยกลวิธาน การป้องกันตัว (Defense mechanism)

2. ความหมายของการปรับตัวตามทฤษฎีลักษณะการมีทัศนคติต่อการปรับตัว ให้ความหมายการปรับตัวว่าเป็นความลงตัวระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม (Person – Environment fit)

3. ความหมายของการปรับตัวตามทฤษฎีการเรียนรู้

3.1 พฤติกรรมนิยม มีทัศนคติต่อความหมายของการปรับตัว หมายถึง มีความคาดหวังที่แม่นยำเกี่ยวกับโลกและทักษะที่จำเป็น เพื่อจะได้รับสิ่งเสริมแรง

3.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มีทัศนคติต่อความหมายของการปรับตัว หมายถึง การมีตัวแบบที่สมบูรณ์เพื่อจะเลียนแบบ เช่น หนังสือ ทีวี ภาพยนตร์ เพื่อว่าเราจะสามารถเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่จะเผชิญอิทธิพลของเราไปยังสิ่งแวดล้อม

3.3 ทฤษฎีมนุษยนิยมเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนจะมีทัศนคติต่อชีวิตในลักษณะเฉพาะบุคคล เราแต่ละคนมีความเข้าใจโลกในแบบเฉพาะของตนเอง ทัศนคติส่วนบุคคลที่มีต่อโลกทำให้เราตีความและประเมินประสบการณ์ของตนเองในวิธีเฉพาะ กลุ่มนี้เชื่อในเรื่องแรงจูงใจที่อยู่ในระดับจิตใต้สำนึกตามที่ฟรอยด์เสนอ รวมทั้งได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้แล้วนักมนุษยนิยมยังเล็งเห็นคุณภาพที่สำคัญของมนุษย์คือ ความสามารถที่จะตระหนักรู้ในตนเอง และตัดสินใจเลือกได้อย่างเสรี โดยนัยนี้ การปรับตัวที่ดีจึงเกิดขึ้นได้เมื่อเราสามารถยอมรับตัวตนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเราอย่างที่เป็นและกระหายที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและเรียนรู้ที่จะแสดงความสามารถและความถนัดซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวของเรานี้ออกมา

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543: 2) ให้ความหมายของการปรับตัวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับสภาพปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพปัญหานั้นๆ ได้

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 63) กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลสามารถสร้างหรือขัดเกลากิจกรรมให้เข้ากับแบบแผนของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทำให้มีชีวิตอยู่อย่างปกติสุขทั้งกายและจิตใจ ไม่เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นผลของความพยายามของบุคคลที่จะปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวแล้วและสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุขแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลพยายามปรับตนเอง ทั้งด้านความคิด หรือ ความรู้สึกของตนเอง เมื่อต้องเผชิญต่อ สภาพปัญหา อุปสรรค ความคับข้องใจ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคม หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆได้ อย่างเป็นปกติสุข

1.1.1.2 แนวคิดและทฤษฎีการปรับตัว

รอเจอร์ส (สมบัติ ตาปัญญา. 2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Rogers. n.d.) กล่าวว่า มนุษย์จะมีความสุข สามารถปรับตัวและใช้ความสามารถในตัวเองได้ดี (fully functioning person) ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับการที่ความคิดเกี่ยวกับตัวเอง (self-concept) กับการรับรู้ความจริงหรือประสบการณ์ (experience) มีความสอดคล้องกันแค่ไหน เช่น หญิงคนหนึ่งมีความคิดว่าตนเอง เป็นคนมีเสน่ห์ น่ารัก (เป็น self-concept ของหญิงคนนี้) แต่วันหนึ่งก็บังเอิญแอบได้ยิน เพื่อนสองคน นินทาเธอว่าเป็นคนน่าเบื่อ เห็นแก่ตัว ไม่น่ารัก ไม่มีเสน่ห์ เธอจึงเกิดความรู้สึกกังวลใจหรือไม่สบายใจเป็นอย่างมาก เพราะความเชื่อเกี่ยวกับตนเองกับความจริงที่ได้รับรู้ไม่ตรงกัน และวิธีที่จะจัดการกับความไม่สบายใจนี้ก็มีอยู่ 2 วิธี คือ

1. บิดเบือนความจริงที่ได้รับรู้มา (distortion) เช่น ปลอบใจตัวเองว่าสองคนที่คุยกันนั้นไม่รู้จึกเธอจริงๆ หรือ และคงเข้าใจอะไรผิดบางอย่าง

2. ปฏิเสธความจริง (denial) พยายามบอกกับตัวเองว่านั่นเป็นเรื่องไม่จริงเป็นไปไม่ได้ การที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่สบายใจ จะต้องใช้ unconditional positive regard ซึ่งหมายถึง การยอมรับตัวเองและยอมรับทุกอย่างที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีเงื่อนไข และพยายามมองทุกอย่างที่เกิดขึ้นในแง่บวก โดยอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีความโน้มเอียงหรือศักยภาพที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดี

รอย (Roy. 1984: 30) ได้อธิบายถึงการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับคงสภาพสมดุล ทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเราประกอบด้วย กาย จิต สังคม เป็นหน่วยเดียวกันที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ (Unified whole) องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงสภาพปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดี สาเหตุใดก็ตามที่มีผลต่อกายย่อมส่งผลกระทบไปยังจิตใจและสังคมด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการปรับตัว เพื่อรักษาความสมดุลของร่างกายจิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นคือ มีสุขภาพดี ยอมรับความจริง มีความพึงพอใจในชีวิต ส่วนผู้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปรับตัว จะก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ และไม่ยอมรับความจริง เศร้าซึม กลไกที่บุคคลใช้ในการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. กลไกการควบคุม (Regulator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นอัตโนมัติ โดยที่บุคคลไม่รู้สึกรู้สิด เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้และการตอบสนอง เพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุลย์

2. กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคมที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะความเครียดบุคคลจะเรียนรู้การปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคม ประสบการณ์แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงและระดับการศึกษาซึ่งเป็นการทำงานของสมองในระดับสูง กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วนจะเกิดควบคู่กันเสมอ ทำงานร่วมกันเสมือนว่าเป็นหน่วยเดียวกัน โดยสิ่งเร้าผ่านเข้ามาทางกลไกควบคุมแล้วส่งต่อไปที่กลไกการรับรู้ รอยได้วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) มาเป็นแนวทางในการทำ ความเข้าใจธรรมชาติของคน ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ต้องมีการปรับตัว เพื่อคงไว้ซึ่งความต้องการพื้นฐานที่เป็นดัชนีบ่งชี้ความมั่นคงของชีวิต ซึ่งได้จากการที่บุคคลมีความมั่นคงทางด้านร่างกายและความมั่นคงทางด้านสังคม สามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลจากกลไกการควบคุมและกลไกการรับรู้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นการตอบสนองของบุคคลทางด้านร่างกาย พฤติกรรมจะปรากฏออกมาเป็นการทำงาน ของเนื้อเยื่อ อวัยวะและระบบซึ่งประกอบเป็นร่างกายของมนุษย์ เพื่อตอบสนองความมั่นคงทางด้าน ร่างกาย (Physiological Integrity) ซึ่งพิจารณาได้จากการตอบสนองขั้นพื้นฐาน (Basic Need) ได้แก่ ความต้องการ ออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การตอบสนอง ในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัย

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์(Self Concept) นอกเหนือจาก การปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการทางด้านร่างกาย มนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงด้านจิตใจ (Psychic Integrity) และสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจคือ ความรู้สึกนึก คิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าของตนเองจะมีการปรับตัวต่อสภาวะกดดันต่าง ๆ ดีกว่า บุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

3. พฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ (Role Function) การแสดง บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของบุคคลได้เหมาะสมทั้งทางด้านพฤติกรรม การแสดงออก อารมณ์และ ความรู้สึก เป็นการตอบสนองความต้องการและเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) เป็นสถานการณ์ใดก็ตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลต้องมีการ ปรับตัว เพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติ หากจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัย การปรับตัวของบุคคลนั้น

4. การปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกัน (Interdependence) ความจริงทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ การที่คนเราต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือเป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลที่คงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ด้วยประการหนึ่ง ความเหมาะสมระหว่างการพึ่งพาตนเอง (Dependence) การพึ่งพาผู้อื่น (Independence) และการให้ผู้อื่นได้พึ่งพาตน มีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นคงทางด้านจิตใจและสังคม โดยปกติบุคคลพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเองและยอมพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับจากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ขบวนการปรับตัวของบุคคล มีตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา ในแต่ละช่วงอายุมีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกันและมีอิทธิพลในช่วงอายุต่อมา การปรับตัวของบุคคลนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงร่างกาย สังคม และสิ่งแวดล้อม ช่วงวัยรุ่นถือเป็นช่วงของการปรับตัวที่มีความสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวด้านร่างกาย การปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม เพราะเป็นพื้นฐานในการปรับตัวในวัยต่อมา ในการดำรงชีวิต การทำงาน การมีครอบครัว รวมทั้งเป็นบุคคลที่รู้จักตนเอง

วอร์เชล และโกทอลล์ (Worchel and Goethols, 1989: 3) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นงานประจำที่บุคคลจะต้องแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดจากตัวเอง สิ่งแวดล้อมรอบตัวหรือบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง บุคคลที่ปรับตัวได้ดี คือ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการรู้จักและยอมรับตนเองเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการปรับตัวและ การปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ และเข้าใจตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. การใช้ความเข้าใจตนเอง เพื่อกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริงให้กับตนเอง
3. การใช้ความสามารถของตนเอง เพื่อควบคุมสิ่งแวดล้อมและโชคชะตา

ของตัวเอง

4. ความไวต่อการรับรู้ความต้องการ และความไม่สบายใจของผู้อื่น เพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือ และใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

จากทฤษฎีการปรับตัวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดที่จะศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ตามทฤษฎีของรอย (Roy) ที่เปรียบสิ่งแวดล้อมเป็นเสมือนสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลต้องปรับตัว อันได้แก่ อายุ สุขภาพจิต การสนับสนุนทางสังคม สังคมจากบุคคลรอบข้าง และลักษณะของครอบครัว เป็นต้น อย่างไรก็ตามปัญหาการปรับตัวเป็นปัญหาอีกแง่มุมหนึ่งที่สร้างความกดดันให้แก่ชีวิต ซึ่งบุคคลจะต้องพยายามแก้ไขปรับปรุงสภาวะที่ต้องประสบด้วยตนเอง และอีกส่วนหนึ่งอาจต้องอาศัยการสนับสนุนทางสังคม เพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีความสุข

1.1.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544: 2) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการปรับตัวว่ามีสาเหตุมาจาก 2 ประการ คือ

1. เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ตลอดชั่วชีวิตของบุคคลหนึ่ง ย่อมผ่านช่วงชีวิตมามากมาย พบกับความเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิเป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์มารดา จนเติบโตมาจนทุกวันนี้ เราทุกคนต้องพบกับสภาพความเปลี่ยนแปลงโดยตลอด ซึ่งทุกคนต้องปรับตัวเพื่อจะอยู่รอดให้ได้ในแต่ละช่วงชีวิต เช่น เมื่อเป็นทารกแรกเกิดก็ดูดนมมารดาเพียงอย่างเดียว เมื่อเติบโตขึ้นสักหน่อย มารดาก็เริ่มให้อาหารอื่นทดแทน เริ่มป้อนข้าว กลัวย น้ำ และอื่นๆ ถ้าเราไม่กิน เราคงจะไม่เติบโตมาได้อย่างสมบูรณ์แข็งแรง เพราะขาดสารอาหาร ผอมแห้งไม่แข็งแรง อ่อนแอ เจ็บป่วยได้ง่ายและอาจจะตายก่อนโต ลักษณะการปรับตัวเช่นนี้เหตุผล คือ เพื่อที่เราต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา “เพื่อความอยู่รอดของชีวิต”

2. เพื่อความสุข การปรับตัวช่วยให้เรายอมรับสภาพการณ์ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วพยายามหาวิธีแก้ไข ขจัดปัดเป่าปัญหา หรือสภาพการณ์ที่ค่อนข้างเลวร้าย หรือสภาพการณ์ที่เลวร้ายมากๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาเบาบางลง ซึ่งอาจจะพยายามแก้ไขด้วยตนเอง หรือมีการแสวงหาบุคคลอื่นมาช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ สุดท้ายเมื่อปัญหาคเล็ดคลายมีการแก้ไขแล้ว สภาพต่างๆ เช่น ความคิด ความรู้สึกของเราจะดีขึ้น ผ่อนคลายความตึงเครียดลงไป เมื่อคลายทุกข์หาย ความสุขสบายใจย่อมก่อเกิดขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ เพื่อสนองความต้องการเบื้องต้นที่สำคัญได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการทางด้านจิตใจ และความต้องการทางสังคม เมื่อความต้องการดังกล่าวสมหวังจะทำให้เกิดความรู้สึกสบายใจมีความสุข ในทางตรงกันข้าม ถ้าผิดหวังจะทำให้เกิดความรู้สึกเครียด มีความทุกข์ เสียใจ วิตกกังวล สับสน ว้าวุ่น และคับข้องใจ สาเหตุดังกล่าวต่างๆ นี้ ล้วนเป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

1.1.1.4 กระบวนการปรับตัว

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2545: 65) ได้กล่าวถึงระดับของกระบวนการปรับตัวและลักษณะของกระบวนการปรับตัว ดังนี้

1. ระดับของกระบวนการปรับตัว สำหรับกระบวนการปรับตัวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลนั้นแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ

1.1 การปรับตัวที่เรารู้ตัว (Conscious Attempt of Adjustment) การปรับตัวแบบนี้ สามารถทำได้ 2 ทาง คือ

1.1.1 โดยเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น เพื่อให้ชนะอุปสรรคหรือความยุ่งยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.1.2 โดยการเปลี่ยนเป้าหมายที่ตั้งไว้ หากว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้สูงมากเกินไปหรือเป้าหมายที่บุคคลนั้นทราบหรือตระหนักว่าเขาไม่สามารถจะบรรลุเป้าหมายได้ เขาจะเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ที่คาดว่าจะเอาชนะได้

1.2 การปรับตัวที่กระทำไปโดยไม่รู้ตัว (Unconscious Attempt of Adjustment) การปรับตัวแบบนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นทางออกอย่างหนึ่งของบุคคลเมื่อเกิดความคับข้องใจ หรือความขัดแย้งในใจ หรือเมื่อเผชิญปัญหาแล้ว แก้ปัญหานั้นไม่ได้ เขาก็จะหาทางออกด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งกลวิธีในการปรับตัวในลักษณะดังกล่าว เรียกว่า กลไกทางจิต (Mental Mechanism) หรือกลไกป้องกันตน (Self-defense Mechanism) กลไกดังกล่าวบุคคลใช้เพื่อการรักษาหรือคุ้มครองตนเองไม่ให้เสียหน้า หรือศักดิ์ศรีนั่นเอง เพื่อไม่ให้เกิดความวิตกกังวล

2. ลักษณะกระบวนการปรับตัว สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การปรับตัวที่สมบูรณ์ (Integrative Adjustment) เป็นลักษณะของการปรับตัวที่บุคคลประสบปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ แล้วสามารถแก้ปัญหาได้ และเมื่อแก้ปัญหาได้แล้วทำให้ตนเองเกิดความไม่สบายใจ ไม่มีข้อข้องใจหลงเหลืออยู่

2.2 การปรับตัวที่ไม่สมบูรณ์ (Non-integrative Adjustment) เป็นการปรับตัวที่บุคคลประสบปัญหาหรืออุปสรรคแล้วไม่สามารถแก้ปัญหานั้นได้ แต่เขาอาจมีวิธีทำให้คลายเครียดภายในใจหรือความวิตกกังวลใจให้ลดลงได้บ้าง แต่ร่องรอยของความไม่สบายใจนั้นยังคงอยู่ การปรับตัวแบบนี้อาศัยกลไกทางจิตหรือกลไกป้องกันตนเอง การปรับตัวแบบนี้จึงเป็นการปรับตัวที่ไม่สมบูรณ์

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการปรับตัว เป็นกระบวนการหนึ่งที่บุคคลใช้เป็นทางออกเมื่อเกิดความคับข้องใจ หรือไม่สบายใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือชนะอุปสรรคนั้นๆ ตลอดจนสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างรุดรุดพลอดภัยและมีความสุข

1.1.1.5 กลวิธีในการปรับตัว

ลักษณะ สรีรวิวัฒน์ (2545: 72-75) กล่าวว่า เมื่อบุคคลประสบปัญหาหรือความไม่สบายใจ อันเกิดจากความวิตกกังวล ความกลัว ความขัดแย้งภายในใจ หรือไม่สามารถปรับตัวได้กับสิ่งแวดล้อม บุคคลจะใช้กลวิธีในการปรับตัวหรือกลไกป้องกันทางจิต ดังนี้

1. ประเภทต่อสู้อุปสรรคหรือเผชิญปัญหา ดังนี้

1.1 การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) เป็นการอ้างเหตุผลเพื่อกลบเกลื่อนและเป็นที่ยอมรับมาอธิบายแทนเหตุผลที่แท้จริง สำหรับการกระทำของตนที่ได้ก่อให้เกิดความผิดหวังให้แก่ตนเองเกินกว่าจะยอมรับได้ เพื่อรักษาความรู้สึกที่ดีของตนไว้ เช่น สอบได้คะแนนน้อย ก็อ้างว่าเพราะมัวแต่ช่วยแม่ขายของไม่มีเวลาอ่านหนังสือ เป็นต้น

1.2 การโยนความผิดให้ผู้อื่น (Projection) เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจะมีการกล่าวโทษผู้อื่นว่าเป็นต้นเหตุ เช่น นักเรียนที่สอบตกในวิชาต่างๆ ก็จะโทษว่าครูออกข้อสอบ

ยาก เป็นการย้ายหรือโยนความผิดไปให้ผู้อื่น เพื่อลดความไม่พอใจหรือลดความเครียดของตัวเอง การบิดเบือนความจริง เช่นนี้ ทำให้ผู้กระทำรู้สึกพ้นจากความอับอายและสบายใจขึ้นได้

1.3 การระบายอารมณ์ (Displacement) เป็นการย้ายอารมณ์จากบุคคลหรือสิ่งของหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือสิ่งของหนึ่ง เพื่อลดความไม่พอใจหรือลดความโกรธ เช่น ไม่พอใจไฟที่กล่าวตักเตือน จึงหันไปดุนิ้วหรือสุนัขที่อยู่ใกล้ เป็นต้น วิธีนี้จะเป็นการถ่ายเทอารมณ์จากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดความสบายใจขึ้น

1.4 การชดเชย (Compensation) เป็นการแสวงหาความสำเร็จทดแทนความผิดหวังหรือปมด้อย ซึ่งจะช่วยให้หายเครียดได้ เช่น คนรูปร่าง เตี้ยแต่เรียนเก่ง หรือหน้าตาไม่สวยแต่มีน้ำใจคอยช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น วิธีนี้มีส่วนช่วยการปรับตัว 2 ทางด้วยกัน คือ ประการแรกช่วยให้ได้สิ่งที่ใกล้เคียงมากที่สุดกับสิ่งที่เราปรารถนาจริงๆ เป็นการทดแทน ประการที่สอง การทดแทนนี้ยังช่วยอำพรางและปิดบังข้อบกพร่อง เพื่อช่วยบรรเทาความรู้สึกวิตกกังวลใจไปได้บ้าง

1.5 การทดแทน (Substitution) เป็นลักษณะของการประนีประนอมกับสถานการณ์ด้วยการแปลงรูปอารมณ์และพฤติกรรมที่ให้โทษมาสู่คุณประโยชน์ เช่น แทนที่จะก่อการทะเลาะวิวาทชกต่อยผู้อื่น มาเป็นนักมวยที่สามารถยึดการชกต่อยเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องและยอมรับในสังคม นับเป็นการทดแทนกิจกรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมด้วยกิจกรรมที่เป็นที่ยอมรับ

2. ประเภทหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหา ดังนี้

2.1 การแยกตัวออกไปจากสังคม (Isolation) บุคคลจะใช้วิธีนี้ในกรณีที่หาทางออกด้วยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผล บุคคลประเภทนี้จะขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจในสิ่งต่างๆ แต่จะอยู่ลำพังเหมือนอยู่ในโลกของตนเอง

2.2 การถดถอย (Regression) เป็นการถอยสู่พฤติกรรมดั้งเดิมที่ตนเคยใช้ได้ผลมาแล้วในอดีต ซึ่งอาจจะแสดงออกโดยคำพูด หรือการกระทำก็ได้ เช่น การไม่ยอมช่วยตัวเองในเรื่องต่างๆ ต้องคอยให้บุคคลอื่นทำให้ เช่น การพูดไม่ชัด หรือลงไปในอนดินเมื่อไม่พอใจ เป็นต้น

2.3 การหนีเข้าสู่สภาวะเจ็บป่วย (Conversion) เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่ปรารถนา โดยความเจ็บป่วยนี้เป็นจริงๆ มิได้เสแสร้ง เช่น เด็กที่กลัวพ่อแม่มากเมื่อรู้สึกตัวว่า ทำความผิด จะมีอาการเป็นไข้ไม่สบาย หรือหอบ หายใจไม่ออก เป็นต้น

3. ประเภทใช้การบำบัด

3.1 หาที่ปรึกษาโดยไม่เก็บความอึดอัดใจไว้มากเกินไป บุคคลที่ควรปรึกษา ได้แก่ บิดามารดา เพื่อนสนิท ครูแนะแนว หรือจิตแพทย์

3.2 หลีกเสี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้เกิดปัญหาชั่วคราวหนึ่ง แทนที่จะหมกมุ่นอยู่กับปัญหานั้น หาเวลาไปพักผ่อนในสถานที่ที่ช่วยให้เกิดความสบายใจเสียชั่วคราว เช่น ลาพักผ่อน โดยไปพักที่ชายทะเล สัก 1-2 วัน แล้วค่อยกลับมาเริ่มทำงานใหม่

3.3 หลีกเสี่ยงการหวังอะไรให้ได้หมดทุกอย่าง คนที่ตั้งความหวังไว้สูงมักจะเกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ เมื่อไม่ได้ตามหวัง จงเตรียมความรู้สึกผิดหวังไว้บ้างก็จะไม่รู้สึกผิดหวังมากมายนัก

3.4 พยายามนั่งสมาธิ เพื่อความสงบในอารมณ์ การนั่งสมาธิ เป็นการทำให้จิตใจห่างจากความคิดอันฟุ้งซ่านทั้งปวง เพราะการนั่งสมาธิจะทำให้จิตใจสงบเกิดสติและปัญญา อันจะนำมาซึ่งความสงบในจิตใจได้ เมื่อคิดอ่านทำอะไรก็ย่อมทำได้ด้วยสติและจะทำให้ประสบความสำเร็จในสิ่งนั้นๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กลไกการป้องกันตัว มี 2 ประเภทใหญ่ คือ ประเภทปรับตัวในทางบวก และประเภทปรับตัวโดยแสดงออกในทางลบ ซึ่งไม่ว่าจะเน้นการปรับตัวในด้านใดก็ตามที่กล่าวมา บุคคลควรรู้จักเลือกวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมก็สามารถผ่อนคลายความเครียด หรือช่วยลดความไม่สบายใจได้ ไม่เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและบุคคลอื่น แต่ถ้านำไปใช้มากเกินไปอาจเกิดโทษต่อตนเองได้

1.1.1.6 ลักษณะการปรับตัวที่ดี

กันยา สุวรรณแสง. (2533: 65) กล่าวว่า การที่บุคคลจะปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ใดดีนั้นต้องอาศัยการรักษาสมดุลทางอารมณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งอาศัยหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. หลักแห่งความจริง (Realism) จะต้องยอมรับและยึดหลักความจริง ก่อนจะต้องคิดพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนว่ามีเหตุผลและเป็นทางที่เป็นไปได้จริง ๆ แล้วจึงตัดสินใจกระทำลงไปมิฉะนั้นอาจจะต้องสูญเสียบางประการ

2. หลักแห่งความมีใจกล้าพอ (Commitment) พร้อมทั้งจะเผชิญกับความขัดแย้งตลอดเวลาที่กำลังดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางที่เราต้องการ ไม่กลัวความยากลำบาก ไม่กลัวการเสี่ยงอันตราย ต้องกล้าหาญพอและพร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่หวั่นไหว กล้าเสี่ยง

3. การยอมรับตัวเอง (Self - acceptance) ต้องพิจารณาตัวเองว่ามีความมุ่งหวังอะไร มีความสนใจด้านใดบ้าง ต้องรู้จักจุดอ่อนของตนเอง รู้ว่าควรหลีกเลี่ยงสิ่งใดบ้างที่จะนำไปสู่ความพลาตหวัง และเรียนรู้ว่าทำอะไรจึงจะอยู่กับผู้อื่นได้ ต้องยอมรับสภาพแห่งความเป็นจริงของตนเอง รู้จักตนเองดี ทั้งในด้านความถนัดสามารถ ความต้องการและจุดอ่อนของตน จะได้ประมาณได้ว่าควรดำเนินการอย่างไรจึงจะดีที่สุด

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่ปรับตัวได้ดีนั้นต้อง เป็นบุคคลที่เข้าใจตนเอง รู้จักประเมินตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกภาพ ความสามารถ และ

ทัศนคติ ตลอดจนเข้าใจสัมพันธ์ภาพที่มีต่อบุคคลอื่น เข้ากับบุคคลอื่นได้ สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เป็นปัญหา หรือวิกฤตได้ โดยไม่ทำให้ตนเองและบุคคลอื่นเดือดร้อน

1.1.1.7 ลักษณะการปรับตัวที่ไม่ดี

นิภา นิธยาน (2530: 60) ได้กล่าวถึงลักษณะความยุ่งยากในการปรับตัวว่า ปรากฏอาการดังต่อไปนี้

1. อาการเคร่งเครียด
2. อาการเจ็บป่วยทางกาย
3. พฤติกรรมเบี่ยงเบนจากมาตรฐานของสังคม
4. ความหย่อนสมรรถภาพในการดำเนินชีวิต

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่ปรับตัวไม่ได้จะขาดความมั่นใจในตนเอง ต้องพึ่งพาคนอื่นอยู่เสมอ มีพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากมาตรฐานของสังคม ทั้งอาการทางกายและอาการทางจิตใจ

1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

แคร์รอล (สจวร์ต โค้วตระกูล. 2550: 13; อ้างอิงจาก Carroll. 1963) ได้กล่าวว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพไม่ได้ขึ้นกับการสอนของครูเท่านั้นแต่ขึ้นกับตัวนักเรียนด้วย คุณลักษณะของนักเรียนมีส่วนให้นักเรียนเรียนรู้ ในอัตราเร็วแตกต่างกันคือ

1. ความถนัด (Aptitude) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเรียนรู้
2. ความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ครูสอน (Ability to Understand Instruction)
3. ความเพียรพยายาม (Preseverance) นักเรียนใช้เวลาสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งมักจะเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้
4. การมีโอกาสนักเรียนใช้เวลาในการเรียนรู้สิ่งที่ครูสอน โดยคิดถึงความสามารถและความถนัดของนักเรียน

วิลเลียม (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 11; อ้างอิงจาก Williams. 1973) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 การได้ยืมภาษาแม่มากกว่าภาษาต่างประเทศซึ่งมีเฉพาะในชั้นเรียน
 - 1.2 แรงจูงใจในการใช้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่าการใช้ภาษาแม่ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ในชีวิตประจำวัน
 - 1.3 ความผิดพลาดจากการนำกฎ และรูปแบบของภาษาแม่ไปใช้ในภาษาต่างประเทศ
2. ความผิดพลาดในการนำกฎและรูปแบบหนึ่งในภาษาต่างประเทศไปใช้อีกเรื่องหนึ่งในภาษานั้น
3. การที่เด็กได้ยืมภาษาต่างประเทศที่ผิดพลาดรอบ ๆ ตัวเขาอยู่บ่อย

4. เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเด็กอาจจะโดนล้อเลียนว่าเลียนแบบคนชาติตะวันตก ดังนั้นครูต้องอธิบายความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น เพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป

แครชเชน (Krashen. 1995: 27-39) อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นเกี่ยวข้องกับสมมติฐาน 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. The Acquisition – Learning Hypothesis การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง มีอยู่ 2 แบบ ได้แก่

1.1 การรับรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองจากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีการนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างธรรมชาติ ผู้เรียนเรียนภาษาโดยไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาแล้ว

1.2 การเรียนรู้ภาษา (Language Learning) เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาอย่างรู้ตัว

2. The Natural Order Hypothesis การเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาบางอย่างสามารถเรียนรู้ได้ก่อนโครงสร้างอื่นๆ

3. The Monitor Hypothesis การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้น้อย เพราะการเรียนรู้กฎเกณฑ์เป็นการช่วยตรวจแก้ภาษาเท่านั้น การเรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสารมุ่งความสนใจว่าจะกล่าวอะไร มากกว่าจะกล่าวอย่างไร เราจะนำกฎเกณฑ์ของภาษามาใช้ เมื่อเรารู้ว่าเราจะกล่าวอย่างไรแล้วเท่านั้น เพื่อทำให้ภาษาของ เนื้อหาถูกต้องยิ่งขึ้น

4. The Input Hypothesis ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มาจากการฟังหรือการอ่านเป็นสำคัญ เมื่อเข้าใจข้อมูลแล้วก็就会有ความสามารถในการพูด หรือเขียนอย่างคล่องแคล่ว

5. The Affective Filter Hypothesis ปัจจัยเกี่ยวกับเจตคติ เช่น อายุมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และมีความสำคัญโดยตรงกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

เอมเมอร์และคนอื่นๆ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2550: 15 ; อ้างอิงจาก Emmer, Evertson and Anderson. 1980) ได้ศึกษาความแตกต่างของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และครูที่ไม่มีประสิทธิภาพได้พบตัวแปรหรือเทคนิคที่ทำให้ครูมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. อธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียน หน่วยเรียนที่ต้องการให้นักเรียนรู้อย่างแจ่มแจ้ง

2. ใช้อุปกรณ์วัสดุเกี่ยวกับการสอนหลายชนิด

3. เตรียมการสอนและเครื่องใช้ที่จะใช้ในการสอนอย่างพร้อม

4. ใช้หนังสือ ประสบการณ์ กิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
5. บอกนักเรียนถึงเหตุผลว่าทำไมบทเรียนที่ครูสอนจึงมีความสำคัญ และนักเรียนต้องตั้งใจเรียนให้เกิดการเรียนรู้
6. รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทุกวินาที และปรับเนื้อหาให้เหมาะสมโดยคิดถึงระยะเวลา ความใส่ใจของนักเรียน
7. ครูควรจะสอนนักเรียนให้มีอัตราความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
8. เนื้อหาที่สอนเป็นที่สนใจแก่นักเรียน
9. การตั้งความคาดหวังของครู และการตั้งเกณฑ์ของความสำเร็จของนักเรียนจะต้องเหมาะสม ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

1.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการได้กำหนดภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ ที่ได้ถูกกำหนดขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 81; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2545)

1.1.3.1 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2544: 2-16) กล่าวว่า โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศกำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

1.1.3.2 คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้นดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอ ข้อมูล ข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลภายในวงคำศัพท์ 300-400 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
3. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) และประโยค เดี่ยว (Simple Sentence) ในการตอบโต้ตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้
4. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเสนอข้อมูล ที่เป็นความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาภายในห้องเรียนและใน โรงเรียนในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมใน ชุมชน
2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูด อ่าน เขียน ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวง คำศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
3. ใช้ประโยคเดียว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบท ต่างๆ
4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ในการ สนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในบริบทที่หลากหลาย
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทที่หลากหลาย
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและ สืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียน และในโรงเรียน การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 3 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ และความคิดรวบยอด โดยใช้คำเสียง ทำทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ภูมิอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้น ข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร สร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ แสดงความคิดรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพชุมชนและสังคมโลก ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ภูมิอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)
5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียน ตามความสนใจและระดับชั้น จากสื่อที่หลากหลาย
7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

1.1.3.3 สาระของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1.3.4 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อ

กำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผล การเรียนที่คาดหวังของผู้เรียนอันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการ เรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถ ตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมี สุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือใน การเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เฮอร์ตาดาโต คาร์เตอร์ และสปัลเลอร์ (Hurtado, Carter and Spuler, 1996: 135 – 154) ได้ศึกษาปัญหาและความสำเร็จในการปรับตัวของนักศึกษาละตินในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เพื่อประเมินปัญหาและความสำเร็จของการปรับตัวของนักศึกษา โดยศึกษาการปรับตัวในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ การปรับตัวทางด้านวิชาการ การปรับตัวทางด้านสังคม การปรับตัวทางด้านจิตใจของ

แต่ละบุคคล และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และใช้แบบสอบถามการปรับตัวของนักศึกษาซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดของแบคเกอร์และซีริก (Bager and Siryk. 1984-1989) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ถูกเหยียดผิวและสัญชาติ มักจะเป็นนักศึกษาที่มาจากชนชั้นต่ำ การที่นักศึกษาถูกเหยียดหยามนี้มีผลกระทบต่อความรู้สึกของนักศึกษาในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม และยังมีผลกระทบไปถึงการปรับตัวทางด้านวิชาการและด้านสังคมอีกด้วย ส่วนนักศึกษาที่เรียนดี พบว่า มีปัญหาการปรับตัวในด้านการเข้ากลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีแรงกดดันว่าได้รับอิทธิพลพิเศษในการเข้าศึกษา ทำให้มีปัญหาทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ขัดแย้งกับกลุ่มเพื่อนและขาดความมั่นใจต่อผู้บริหารในวิทยาลัย ผู้ศึกษาได้เสนอแนวทางแก้ไขโดยให้สร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยการจัดอภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดกันในกลุ่มนักศึกษาและให้มีโครงการพัฒนา เพื่อส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้ในระยะแรกๆที่เข้าศึกษา ซึ่งจะเป็นแนวในการปรับตัวของนักศึกษาในปีต่อไป ความสำเร็จในการบริหารเรื่องเวลา ตารางเรียน การเงิน ในปีแรกจะมีผลอย่างมากต่อการปรับตัวทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อม นักศึกษาจะมีการปรับตัว ถ้าหากนักศึกษามีเสรีภาพและมีการติดต่อกับครอบครัว โดยต่อเนื่องสม่ำเสมอ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วาสนา มุทฺธเสน (2547: 136) ได้ทำการศึกษารายกรณีนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าดอนสะแก จำนวน 6 คนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ผลการศึกษารายกรณีสรุปสาเหตุได้ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวนักเรียน ปัญหาที่พบคือ เด็กขาดความเข้าใจในวิธีเรียนที่ถูกต้อง ขาดความรับผิดชอบ ขาดความกระตือรือร้น เกียจคร้าน ไม่มีความพากเพียรพยายาม ประกอบกับมีพื้นฐานทางการเรียนเดิมไม่ดี เรียนไม่เข้าใจ ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายในการเรียน

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

2.1 สิ่งแวดล้อมที่บ้าน ได้แก่ สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัว บิดามารดาเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลย ขาดความใกล้ชิดสนิทสนม ขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดคนชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม มีผลทำให้เด็กรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง กลายเป็นคนขาดความรับผิดชอบ

2.2 สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน

2.2.1 ครู ปัญหาที่พบ คือ เด็กจะไม่กล้าเข้าหาครู กลัวครูจะตำหนิ มีปัญหาอะไรไม่กล้าซักถามครู ดังนั้นครูจึงควรให้ความรักเอาใจใส่ ให้ความใกล้ชิด มีความเป็นกันเอง จะทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดี เกิดความไว้วางใจ กล้าขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา หรือความคับข้องใจที่เกิดขึ้น

2.2.2 เพื่อน เพื่อนมีความสำคัญต่ออนาคตของบุคคลมาก พฤติกรรมจะดีหรือไม่ดีนั้น ส่วนหนึ่งมาจากเพื่อนจึงควรระมัดระวังในการคบเพื่อน ควรเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติหลายๆ ด้าน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1367) ได้ให้ความหมายของอายุว่า หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะ ของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

พินทิพย์ ทวยเจริญ (กรมวิชาการ 2543: 18; อ้างอิงจาก พินทิพย์ ทวยเจริญ. 2540) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศ เมื่อมีอายุหลังวัยรุ่นมักเกิดปัญหาตามมา ซึ่งสัมพันธ์กับการแทรกซ้อนของภาษาแม่ โดยเฉพาะทางการออกเสียง ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานของสมองที่เกี่ยวกับภาษาเริ่มมีความคงตัวในวัยรุ่น และวัยก่อนช่วงเวลา 9 – 12 ขวบ เด็กสามารถเรียนภาษาได้มากกว่า 2 ภาษาพร้อมๆ กัน และเรียนได้ง่าย

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า อายุ ส่งผลให้แต่ละบุคคลมีความคิดและการปฏิบัติที่ต่างกัน ดังนั้นอายุ น่าจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด และคนอื่นๆ (Good and other. 1973: 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้รับจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากการบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Non-testing Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของ

เกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป เพียงครั้งเดียว

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือจากประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นตัววัดว่าบุคคลได้เกิดการเรียนรู้ไปเท่าใดหรืออย่างไรบ้าง โดยสามารถวัดได้จากการสังเกต การสอบถามหรือการทำแบบทดสอบต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันยังส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับต่อไปของบุคคลด้วย

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบพึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุชารมณ (2531: 6) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง ทักษะในการเรียนการศึกษาที่ได้รับฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. การหลีกเลี่ยงผัดเวลา หมายถึง ความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบในตนเอง มีการวางแผนในการเรียน จัดระบบการเรียนและการทำงาน
2. วิธีการทำงาน หมายถึง วิธีการต่างๆที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการศึกษาช่วยส่งเสริมให้การเรียนการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอหรือ แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม รวมถึงการรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และวางแผนการใช้เวลา

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คำว่า “ทัศนคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ใช้คำอื่นในภาษาไทยเดียวกันว่า เจตคติ หรือ ทศณคติ ซึ่งมี นักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้นิยามหรือคำจำกัดความไว้อย่างหลากหลายดังนี้

อัลพอร์ท (Allport. 1974: 2) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสภาพต่าง ๆ และได้อธิบายความหมายของทัศนคติเพิ่มเติมดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจและประสาทที่แสดงให้เห็นได้โดยพฤติกรรมที่แสดงออกเช่น โกรธ รักเกลียด เป็นต้น
2. ทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคล ตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น เช่น มีทัศนคติที่มีต่อวิทยาศาสตร์ ทำให้ต้องการเรียนหรือสนใจวิชาวิทยาศาสตร์
3. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบได้ในตัวเอง คือ เมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ พฤติกรรมที่แสดงออกก็คือ หนีบึ้ง
4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และความโน้มเอียงของจิตใจโดยแสดงออกมาให้เห็นทั้งด้านคำพูดและการกระทำ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ทัศนคติทางบวก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ พอใจ ชอบ ต้องการปฏิบัติ เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญ และเห็นประโยชน์
2. ทัศนคติทางลบ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่ต้องการปฏิบัติ ไม่เห็นคุณค่า ไม่ให้ความสำคัญ และไม่เห็นประโยชน์
3. ทัศนคติเป็นกลาง เป็นพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกในลักษณะบวกหรือลบ เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รัก ไม่ชอบ และไม่แน่ใจ

วิทยากร เชียงกุล (2546: 21-22) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ทัศนวิสัยหรือพฤติกรรมของคนในการแสดงปฏิกิริยานับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน เนื่องมาจากแต่ละคนมีทัศนวิสัยที่ได้รับการปลูกฝังมาหรือเรียนรู้มาทางใดทางหนึ่ง การศึกษาอาจจะมีส่วนช่วยพัฒนาทัศนวิสัยของคนได้

ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549: 39) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ ไว้ว่าทัศนคติมีผลต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย การมีทัศนคติทางบวกต่อภาษาเป้าหมาย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะทัศนคติด้านบวกย่อมเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนต้องการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลมากเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกภาษา

ที่เป็นธรรมชาติจากเจ้าของภาษา เป็นประสบการณ์ตรง และเป็นการใช้ภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารจริง นอกจากนั้นทัศนคติด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด อ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็ว ทัศนคติด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจำ หลังทำกิจกรรมในชั้นเรียนสิ้นสุดลง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลซึ่งแสดงออกเพื่อตอบสนอง ผู้วิจัยจึงคาดว่า ทัศนคติต่อการเรียนนั้น น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.5.1 ความหมายของสุขภาพจิต

เอิร์กเบิร์ต (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิตเชิดวงศ์. 2535: 12; อ้างอิงจาก Egbert. 1980) นิยามสุขภาพจิตว่า คือการปฏิบัติตนอยู่ในศีล ทั่วทั้งกาย วาจา ใจ มีสติพิจารณาสิ่งทั้งหลายให้รู้เห็นเท่าทันตามความเป็นจริง ไม่ถูกครอบงำด้วยความยินดียินร้าย และมีความเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ

คาเพลน และคนอื่นๆ (Kaplan and others. 1980: 285) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความรู้สึกเป็นสุข สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 6) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางจิตใจที่ปราศจากการผิดปกติต่างๆ ทางจิต เช่น โรคจิต โรคประสาท มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในสังคมโดยไม่มีข้อขัดแย้งในใจ

วรารักษ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544: 7 – 8) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง พอใจในตนเองและเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเองได้ดีว่าตนเองเป็นอย่างไร มีความรู้ความสามารถเพียงใด
2. มีใจกว้าง สามารถยอมรับและเผชิญกับความเป็นจริง
3. มีความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองได้
4. ความเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระในการกระทำของตนเอง
5. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
6. เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี
7. เป็นคนที่ทนต่อความกดดัน ความผิดหวัง ความสูญเสีย ความพ่ายแพ้

องค์การอนามัยโลก (ลักขณา สรวิวัฒน์. 2545: 3; อ้างอิงจาก World Health Organization. n.d.) ได้ให้ความหมายว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ซึ่ง

ปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท หรือลักษณะผิดปกติอื่นๆ ทางจิตใจ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีสัมพันธภาพอันดีงามกับบุคคลอื่น และดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสะดวกอย่างสุขสบายรวมทั้งสามารถแสดงความต้องการของตนในโลกที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงนี้ได้โดยไม่มีข้อขัดแย้ง

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 75) กล่าวว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ทางสุขภาพของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของตนเอง และสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวที่ดี จะมีความสุขเมื่อสามารถทำตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นๆ

วิทยากร เขียงกุล (2546: 118) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง การมีจิตใจที่มีสุขภาพดี ซึ่งไม่ได้หมายถึง ความสามารถทางปัญญาเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวัน ความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นและสร้างสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีความพึงพอใจกับสภาพที่ตนเองได้ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ยอมรับตนเอง ยอมรับผู้อื่น พร้อมจะเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่ท้อแท้

2.1.5.2 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

วรารักษ์ ตระกูลสฤณี (2544 : 7-8) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดีไว้ ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง พอใจในตนเองและเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเองได้ดีว่า ตนเองเป็นอย่างไร มีความรู้ ความสามารถเพียงใด
2. มีใจกว้าง สามารถยอมรับและเผชิญกับความเป็นจริง
3. มีความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองได้
4. มีความเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระในการกระทำของตนเอง
5. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
6. เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี
7. เป็นคนที่ทนต่อความกดดัน ความผิดหวัง ความสูญเสีย ความพ่ายแพ้

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือ ไม่มีโรคทางกายและจิตใจ มีความสามารถที่จะปรับตัวในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน มีเป้าหมายในชีวิตเป็นเป้าหมายที่เป็นไปได้ตามความเป็นจริงและมีลักษณะสร้างสรรค์ และสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้เป็นอย่างดี

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) ให้ความเห็นว่ ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ประหยัด เกื่อนศิริ (2536: 23) กล่าวว่า ความหมายของคำว่า ครอบครัว ทั้งที่มีความเหมือนและความแตกต่างขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ของผู้ให้ความหมายหรือ คำนิยมว่าจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือชำนาญการด้านวิทยาการแขนงใด ฉะนั้น ความหมายของ ครอบครัว จึงอาจกล่าวได้หลายลักษณะ สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เพราะ ครอบครัวมีความสำคัญเป็นศูนย์กลางการพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจ หากครอบครัวให้ความอบอุ่นอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย แสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่อย่างดีพร้อมสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านจะทำให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน โดยการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อม ให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาในด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

เทอร์เนอร์ (วิรัชาม์ กุลเพ็ญทวีรัชต์.2547 : 36 อ้างอิงจากTurner. 1982.) ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือ จะต้องต้องมีผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆทางสังคมจะสามารถเปรียบเทียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่า บุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุม โดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเทียบเหมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคล ในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้ว บุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีลักษณะ เจ้าระเบียบ บังคับให้ลูกเรียนตามสาขาที่ตนต้องการหรือชี้แจงและตำหนิอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน ลูกจะรู้สึกว่ตนเองไม่มีความสามารถ ความคาดหวังของบิดามารดาก็จะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของลูก

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544: 10 – 14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดู และเหมาะสมสบายตา อากาศถ่ายเทดีปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยการสอนและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้
5. การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย และ วิธีการแสดงละครเป็นต้น

สมพร สุทัศน์ย์ (2544: 134 – 136) ได้กล่าวถึงการ จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี จะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดโปร่ง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สลาบิน (ศิริบุรณ์ สายโกสม. 2546: 256; อ้างอิงจาก Slavin. 1980) ได้ศึกษางานวิจัยจำนวนมาก ซึ่งชี้ว่าสัมพันธภาพทางบวกช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของผู้เรียน แนวทางจากการศึกษา มีผลในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมากกว่าการแข่งขันกัน ครูและนักเรียนต่างมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน องค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ไม่เพียงช่วยให้บังเกิดผลดีในทางวิชาการเท่านั้น สัมพันธภาพที่ดีช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

ศิริบุรณ์ สายโกสม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน เพราะครูให้ความรัก ความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงใจ พร้อมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน จึงทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ปราณี พรรณวิเชียร (2544: 76 – 78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันความปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน ย้ายทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่ว่าจะนินทา

6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน

7. รู้จักรับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ นั้นอาจมีสิ่งที่ทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นหากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นมาเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน

8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่าน ไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง

9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าที่น่าเกรงขามเรียบเรียงชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง

10. จัดจำข้อมูลเล็กๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจ เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้น และสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้ อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับตัวด้านการเรียนที่เหมาะสม แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง วิตกกังวล ท้อแท้ ไม่มีความสุขในการเรียน จะทำให้เกิดการปรับตัวด้านการเรียนไม่เหมาะสม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์เลย์ (กรมวิชาการ. 2543: 11; อ้างอิงจาก Herley. 1986) ได้สำรวจตัวแปรเรื่องอายุที่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ และให้ข้อสรุปว่า การเรียนภาษาอังกฤษตั้งวัยเยาว์มีข้อได้เปรียบกว่าการเรียนเมื่อโตแล้ว และครูที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วในทุกะดับของการเรียน

ซู (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 10; อ้างอิงจาก Hsu. 2004) ได้ศึกษาผลจากอายุและแรงจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน 3 ด้าน คือ รูปแบบการเรียน (Learning Styles) ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนได้รับนอกห้องเรียน และวิธีการสอนของผู้สอน ต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในไต้หวัน พบว่า ผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่มีอายุน้อยกว่าจะประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ (Performance) ดีกว่า

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎา ทรงเจียรพานิช (2548: 74-75) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน(อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับอายุที่แตกต่างกัน มีผลทำให้นักเรียนประสบปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า อายุ น่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983: 2524 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ซู สแตนเลย์ (Sue-Stanley. 1985: 198) ได้ศึกษาความสำเร็จในด้านการเรียนกับการปรับตัวของนักศึกษาในประเทศจีน พบว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนจากการเรียนสูงจะปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ยุทธกร ถามา (2546: 89) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ความสนใจและความมีวินัยในตนเองทางการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรียนด้วยตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โบโนโม (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549: 48; อ้างอิงจาก Bounomo. 1990) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

ภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษากับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต นอกจากนี้ยังใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interviews) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตน การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self-esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude) สูง

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

บุปผา ประทีปทอง (2542: 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่านิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวแปรพยากรณ์ต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์

อมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ (2546: 58) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยการเรียนของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียน ดังนั้นนิสัยทางการเรียนน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แวน ทรีสต์ และโรเบิร์ต ฟรานซิส (Van Triest and Robert Francis 1985: 2218-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน-อังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศเปอโตริโก ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาปีที่หนึ่งจำนวน 226 คน จากสี่สถาบัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน – อังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติต่อผู้พูดภาษาสเปน และทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอเมริกัน-อังกฤษไม่ใช่ตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสเปน จำนวนปีที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี

เวนเดน (Wenden. 1991: 52 - 53) อธิบายว่า เจตคติต่อการเรียนภาษานั้น หาก ผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกก็จะเป็นผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้ที่มีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา

คริสโตเฟอร์ ฮาเยส (Hayes. 2001: 40) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดต่อการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่เพิ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า แบบสอบถามช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูล และช่วยให้เขียนขั้นพื้นฐานได้ดี และส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แล้วสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในห้องเรียนเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

อมรรัตน์ ศรีเจริญวรรณ (2546: 120-125) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มี 8 ปัจจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547: 92-100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะคิดมีความเกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.2.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรีนเบิร์ก , ไชเกล และ โลทซ์ (อรุณศิริ เกียรติศิริ. 2547: 37; อ้างอิงจาก Greenberg , Siegel and Leitch. 1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนกับบิดามารดาที่มีต่อสุขภาพจิตวัยรุ่น ในด้านการมองเห็นคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในชีวิต โดยศึกษาในวัยรุ่นซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาในช่วงอายุ 12-19 ปี แยกเป็นเพศชาย 123 คน เพศหญิง 79 คน วัยรุ่นเหล่านี้อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดการปรับตัวในชีวิตประจำวัน มโนคติต่อตนเอง ความพึงพอใจในชีวิต ความใกล้ชิดกับบิดามารดา และกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับบิดามารดา และกลุ่ม

เพื่อน มีความสัมพันธ์กับการมองเห็นคุณค่าในตัวเอง และความพึงพอใจในชีวิต นอกจากนี้ยังพบว่า ความใกล้ชิดกับบิดามารดาสามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตได้มากกว่าความใกล้ชิดกับเพื่อน นั่นคือความมีสัมพันธภาพที่ดีกับบิดามารดา มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มเพื่อน

เทอร์แมน และฮัมเพรีย์ (Tyreman and Humphrey. 1984: 1901) ได้ศึกษา ปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นในช่วงอายุ 12-16 ปี ที่มาใช้บริการด้านสุขภาพจิต จำนวน 24 คน โดยเปรียบเทียบกับวัยรุ่นในช่วงวัยเดียวกันซึ่งไม่มีปัญหาสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ สุขภาพทั่วไป เหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว และ สิ่งแวดล้อมในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีปัญหาสุขภาพจิตได้รับความช่วยเหลือจาก ครอบครัวน้อยกว่าต้องเผชิญกับความเครียดใน ชีวิตประจำวันสูงกว่าวัยรุ่นปกติ

2.2.5.2 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐนิช พงษ์สุวรรณ (2547: 53 - 62) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความ มุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนทรวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนทรวิทยา จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะตั้งเป้าหมายหรือตั้งความหวังในชีวิตได้ดี

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า สุขภาพจิตน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มี อิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนเพราะผู้ที่มีสุขภาพจิตดี จะมีความสามารถที่จะปรับตัวในสังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ รู้จักทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม รวมทั้งผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แวง และคนอื่น ๆ (สุธาสินี ใจเย็น. 2545: 37; อ้างอิงจาก Wang, Haertel, andWalberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียน ของคู่มือนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัย 31 รายการ และสำรวจความ คิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้ เด็กเรียนดี และได้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ Meta-analysis เพื่อ สังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและข้อมูล ผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัว แปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็ก นักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

2.2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วรรณสรังสี (2542: 91-97) ได้ทำการศึกษาวิจัย เพื่อการนำเสนอ แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

ชุดิมน ศรีแก้ว (2545: 78) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสารวิทยา พบว่า การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนรู้ของผู้ปกครองหมายถึง การที่ผู้ปกครองติดตาม ดูแล เป็นกำลังใจ และเอื้อใจต่อการเรียนของนักเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียน และหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมในบ้านให้น่าอยู่ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า การสนับสนุนด้านการเรียนรู้ของผู้ปกครองน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2.7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995: 15 - 33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.2.7.2 งานวิจัยในประเทศ

อรธณอลันซ์ เพชรทองคำ (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมากทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาว่างเหมาะสม

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ

2.2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปปิท และไวท์ (กมลวรรณ ดีเลิศ. 2551: 60; อ้างอิงจาก Lewin, Lippert; & White. 1993: 271 - 272) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียน

ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคี ประองตอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนร่าปรึ้น มีบรรยากาศที่สบายใจ ชยั่นเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกตดั้นเกรงกลัวได้ออกไปจากชั้นเรียน

2.2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 57- 59) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยั่นหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่น เป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนด้วยกันเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรบัฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ดังนั้น ทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน และได้ให้ความเห็นไว้ว่าบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู จะทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูที่ไม่ดี ส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน บรรยากาศการเรียนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน

เบญจรงค์ บัณคล้าย (2551: 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การสนับสนุนด้านการอ่านของผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดและห้องเรียน

สุชาติา บัณโณม (2551: 69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนกลุ่ม 3 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต1 พบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .295 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .089 ซึ่งหมายความว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ถ้าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเหมาะสมจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในทุกๆด้านของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.2.9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วูน (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550: 60; อ้างอิงจาก Voorn, Randall Jay. 1990) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลางและพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เหนียวชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

2.2.9.2 งานวิจัยในประเทศ

ชุตินัน ศรีแก้ว (2546: 121) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโรงเรียนสารวิทยา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างครูดี

สุพัตรา เรืองทอง (2550: 67) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำงานกลุ่มของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01 มี 3 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และนิสัยทางการเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูควรมีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรม มีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2.10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (ซัลลีนิ จุงพิวัฒน์ 2547: 48; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นพฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมดีต่อกันก็จะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนให้มีประสิทธิภาพ หากถ้ามีความขัดแย้งย่อมมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่ไม่ดี

2.2.10.2 งานวิจัยในประเทศ

กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549: 101) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างกัน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีวิธีแก้ไขไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุขุมารณ์ เอี่ยมสำอางค์ (2551: 107) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมที่ด้านการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 75 ถนนสุขุมวิท ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270 เดิมชื่อ โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา บางเมือง ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2499 โดย นางบุญรอด เอี่ยมโอภาส เป็นเจ้าของและดำเนินการโรงเรียนด้วยทุนส่วนตัว

โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในความดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันเปิดสอนหลักสูตรปฐมวัย ตั้งแต่ ชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 บริหารงานโดย นางวาทีณี สุธนรักษ์ ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่

3.2 ปรัชญาโรงเรียน

เรียนดี ประพฤติดี มีวินัย ใจนักกีฬา

เรียนดี หมายถึง เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ

ประพฤติดี หมายถึง เป็นคนดีอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

มีวินัย หมายถึง มีวินัยต่อตนเองและผู้อื่น เคารพต่อกฎระเบียบที่วาง

ไว้ และรู้รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี

ใจนักกีฬา หมายถึง เป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ

3.3 คติพจน์ของโรงเรียน

สพ.เพ สามัคคี สุขี เสดิ แปลว่า ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะนำสุขมาให้

3.4 วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา เป็นสถานศึกษาที่พัฒนาทางวิชาการภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เห็นคุณค่าและยึดมั่นในความเป็นไทย รู้จักสร้างวินัยให้กับตนเองและสังคม สนับสนุนให้นักเรียนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นคนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม บุคลากรมีความสามารถมีอุดมการณ์ในการพัฒนาตนเอง และร่วมทำงานด้วยความรักและสามัคคี

3.5 พันธกิจของโรงเรียน

โรงเรียนได้กำหนดภารกิจของโรงเรียนให้สอดคล้องกับธรรมนูญโรงเรียนและพัฒนาตนเองไว้ 6 ประการดังนี้

1. โรงเรียนจัดการศึกษาโดยพัฒนาด้านวิชาการและส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน
2. ปรับปรุงอาคารสถานที่และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
3. ปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่าน เสริมสร้างพัฒนาบุคลากรให้เป็นคนดี มีคุณธรรม รู้จักสร้างวินัยให้กับตนเองและสังคม
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจเสมอ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองและสามารถทำงานร่วมกัน ด้วยความรัก ความสามัคคี

3.6 นโยบายของโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติโดยคำนึงถึงหลัก 3 ประการ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอน การสร้างเสริมวินัย และการจัดทักษะด้านปฏิบัติการเพื่อให้แนวนโยบายของโรงเรียนสอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติและปรัชญาของโรงเรียน โรงเรียนจึงมีแนวทางปฏิบัติเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่เรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งความรู้ในตำราและความรู้รอบตัว
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมจรรยาบรรณที่ดี
3. ส่งเสริมให้นักเรียนรักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ฝึกอบรมนักเรียนให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ในการปฏิบัติกิจกรรมในสังคม

4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีใจรักการกีฬา สร้างเสริมพลานามัยของตนให้แข็งแรงอยู่เสมอ

3.7 คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทาง ประโยค ข้อความสั้นๆ บทสนทนา เรื่องสั้น บทสนทนาเพื่อสร้างสัมพันธ์ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สามารถนำเสนอบทเพลงที่เป็นที่รู้จักตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่อง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่ายๆ นำไปใช้ได้ถูกต้อง รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตลอดจนการสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่นของตน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง ประโยคข้อความสั้นๆ บทสนทนาเรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน บทสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคมใกล้เคียง พร้อมทั้งให้เหตุผลนำเสนอความคิดรวบยอดจากบทเพลงข้อมูลจากสิ่งต่างๆ โดยการพูดเขียน เข้าใจความแตกต่างของเจ้าของภาษา วัฒนธรรมภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยจากข้อมูลที่อ่านและรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเขียนภาษาต่างประเทศ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรมแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตลอดจนการสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตนเอง เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่อง เสียงสระพยัญชนะ คำ วลี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง ประโยค ข้อความสั้นๆ บทสนทนา เรื่องสั้น และนิทาน บทสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือต่อผู้อื่น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสังคมใกล้เคียง พร้อมทั้งให้เหตุผล นำเสนอความคิดรวบยอดจากบทเพลง บทกวี ข้อมูลจากสิ่งต่างๆ โดยการพูด เขียน เข้าใจความขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์จากการเรียนภาษาต่างประเทศโดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรมแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่าง

เหมาะสม ตลอดจนการสื่อสารชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆในท้องถิ่นของตนเอง เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงพยัญชนะ คำ วลี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 194 คน เป็นนักเรียนชาย 101 คน และนักเรียนหญิง 93 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 51 คน เป็นนักเรียนชาย 29 คน และนักเรียนหญิง 22 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 68 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 33 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 38 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	จำนวนรวม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	29	22	51
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	35	33	68
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	37	38	75
จำนวนรวม	101	93	194

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
 ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. อายุปี
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547) และ จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00	เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ เข้าใจ ข้าพเจ้าถามครูทันที ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะที่เรียน วิชาภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ
วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547) มิ่งขวัญ บุญญานันต์ (2546) และ จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก.ด้านความรู้

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0 00	ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์อย่างมาก ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ ทำให้ข้าพเจ้าเขียนศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					

ข.ด้านความรู้สึกรู้สึก

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเบื่อกับการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
00	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆ ครั้ง
0	ข้าพเจ้าขี้เกียจท่องศัพท์ ถ้าครูไม่บังคับ					
00	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

			ข้อความที่มี ความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มี ความหมายทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	5	1
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	4	2
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	3	3
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นานๆ ครั้ง	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตเพื่อสร้างนิยามศัพท์

เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยได้นำแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60 ของ David Goldberg and Paul Williams แปลโดย ธนา นิลชัยโกวิทย์และคนอื่นๆ เพื่อเป็นแบบทดสอบสุขภาพจิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ตัวอย่าง แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมาี้ ท่าน.....

1) รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () แย่กว่าปกติ

- 2) รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้การคิดแบบ 0-0-1-1 กล่าวคือ

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60 ใช้การนับจำนวนข้อที่ได้คะแนนทั้งหมดแล้วนำมารวมกัน ซึ่งมีจุดตัดคะแนนสำหรับ Thai GHQ-60 คือ

คะแนนตั้งแต่ 0 – 11 คะแนน หมายถึง มีสุขภาพจิตปกติ

คะแนนตั้งแต่ 12 คะแนน หมายถึง มีสุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองของ
 อรรถอลันท์ เพชรทองคำ (2551) และ พระมหาประยูร สุยะใจ (2548)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
000	1. การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ผู้ปกครองให้เงินค่าเทอมแก่ข้าพเจ้า ผู้ปกครองให้เงินไปโรงเรียนแก่ ข้าพเจ้าไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายใน แต่ละวัน 2. การสนับสนุนทางด้านวาจา ผู้ปกครองให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเรียน ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการ เรียนของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครองของ ปิยะรัตน์ ดิกลาง (2550) ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549) และ เนตรชนก พุ่มพวง (2546)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงน้อย จริงน้อยที่ สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้า ได้รับการศึกษาที่สูงที่สุด					
00	ผู้ปกครองต่อว่าข้าพเจ้าเสมอถ้า ทำคะแนนสอบไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549) กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) และวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก

5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	1.สถานที่เรียน ในห้องเรียนมีการติดป้าย คำศัพท์ต่างๆ					
00	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมี ขนาดคับแคบเมื่อเทียบกับ จำนวนนักเรียน					
0	2.สื่อและอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนมีอุปกรณ์ช่วยสอนวิชา ภาษาอังกฤษที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ สำหรับสอน นักเรียน					
00	ในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมี อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษของ ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2550) กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) และจรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546)

8.3 วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	1. การปฏิบัติตนของนักเรียน ต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูสอนวิชา ภาษาอังกฤษเมื่อไม่เข้าใจใน บทเรียน					
000	2. การปฏิบัติตนของครูสอนวิชา ภาษาอังกฤษต่อนักเรียน ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความ เป็นกันเองกับข้าพเจ้า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ ณิชวดี จันทร์ฟอง (2549) กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) และจรรยา จินศิริเศรษฐ (2546)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถ					
00	ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้					
	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน					
	บ่อย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) และ ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 10.1 และ 10.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00	ข้าพเจ้าไม่เคยลอกงานวิชา ภาษาอังกฤษของเพื่อนส่งครู ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามผู้อื่นเมื่อมี ข้อสงสัยในวิชาภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบุรารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน ที่มี ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้คะแนนตาม เกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยการเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.956 – 6.378

2.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.211 – 8.019

2.3 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.548 – 8.096

2.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.829 – 9.633

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะ แบบสอบเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 10.031 – 18.231

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.929– 12.780

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.252– 16.504

2.8 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะ

แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.325 – 6.435

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .724

3.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .850

3.3 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .702

3.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .714

3.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .940

3.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .894

3.8 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .743

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในระหว่างวันที่ 14-16 มกราคม 2552 จำนวน 194 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 194 ฉบับ ที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา ตอบมาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
2. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 - 3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	อายุ
X_2	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_3	แทน	นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_4	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_5	แทน	สุขภาพจิต
X_6	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

X_7	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_8	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_9	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{10}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ สุขภาพจิต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ สุขภาพจิต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	11.03	.95	วัยเด็กตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.10	.46	ปานกลาง
นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.11	.46	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.51	.50	ปานกลาง
สุขภาพจิต	11.57	9.46	บกพร่อง
การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.76	.69	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.79	.65	มาก
ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.39	.53	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	3.41	.56	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.45	.46	ดีพอใช้
การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.29	.48	ดีพอใช้

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มีอายุมีอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีนิสัย

ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้ มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสุขภาพจิตบกพร่อง มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้ และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว

ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y
X ₁	1.000	-.014	-.127*	-.151*	-.150*	-.057	-.086	-.111	-.008	.036	.034
X ₂		1.000	.441**	.482**	-.339**	.287**	.095	.059**	.122**	.318**	.395**
X ₃			1.000	.552**	-.300**	.267**	.096	.205*	.448**	.322**	.500**
X ₄				1.000	-.348**	.306**	.191*	.210*	.486**	.341**	.464**
X ₅					1.000	-.223*	-.143*	-.232*	-.376**	-.349**	-.260**
X ₆						1.000	.361**	.326**	.414**	.464**	.434**
X ₇							1.000	.306**	.252**	.317**	.246**
X ₈								1.000	.522**	.365**	.365**
X ₉									1.000	.487**	.620**
X ₁₀										1.000	.457**
Y											1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) นิสยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_3) ทักษะติดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_4) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(X_9) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{10})

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ สุขภาพจิต(X_5)

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_1)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

แหล่งของความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
Regression	3	21.458	7.153	57.474**
Residual	190	23.646	.124	
Total	193	45.104		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่ามี 3 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₉	.369	.054	.426	.620	.385	120.086**
X ₉ , X ₃	.272	.062	.259	.668	.447	77.107**
X ₉ , X ₃ , X ₆	.133	.041	.188	.690	.476	57.474**
a = .686						
R = .690						
R ² = .476						
SE _{est} = .35278						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (X₉) นิสยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₃) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X₆) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 47.60 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .369 X_9 + .272 X_3 + .133 X_6$$

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .426 X_9 + .259 X_3 + .188 X_6$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 194 คน เป็นนักเรียนชาย 101 คน และนักเรียนหญิง 93 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 51 คน เป็นนักเรียนชาย 29 คน และนักเรียนหญิง 22 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 68 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 33 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 38 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.956 – 6.378 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .724

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.211 – 8.019 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .850

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.548 – 8.096 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .702

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.829 – 9.633 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .714

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 10.031 – 18.231 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.929– 12.780 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .940

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.252– 16.504 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .894

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.325 – 6.435 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .743

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้ อนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขอมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 14-16 มกราคม 2552 จำนวน 194 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 194 ฉบับ ที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ตอบมาตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_3) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_4) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(X_9) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{10})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ สุขภาพจิต (X_5)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_1)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (X_9) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_6) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 47.60 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์

4.1 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .369 X_9 + .272 X_3 + .133 X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .426 X_9 + .259 X_3 + .188 X_6$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_3) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_4) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(X_9) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{10}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยาจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมทางด้านวิชาการต่างๆในระดับสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รวมทั้งมีความสามารถทางสติปัญญาที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความพยายามมุ่งมั่น เอาใจใส่ต่อการเรียนพยายามทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามบทเรียน เพื่อให้ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ อริศรา จารุรัตน์ (2547: 112) ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียน

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.2 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี จะรู้จักวางแผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะอยู่ในชั้นเรียน ขยันอ่าน ขยันเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ขยันทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ

ส่งงานตามเวลาที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรี มุราชัย(2551: 75) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ดังนั้นนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.3 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรู้ถึงคุณค่า เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นักเรียนรู้สึกมีความพึงพอใจ ความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนจึงมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ การตั้งใจเรียน ปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย ทบทวนบทเรียน ขยันทำการบ้าน ท่องคำศัพท์และทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เวินเดน (Wenden. 1991: 52 - 53) ซึ่งได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาพบว่า หาก ผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกก็จะเป็นผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้ที่มีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา ทั้งนี้เพราะการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียน ขยันเรียน การที่นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพราะเมื่อเกิดปัญหาด้านการเรียน นักเรียนก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนได้อย่างเหมาะสมดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล(2550: 366) ได้กล่าวว่า ทศนคติเป็น อัจฉริยภาพ (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นบวก หรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทศนคติเป็นสิ่งที่เรารู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ดังนั้นทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.4 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียน ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่างๆในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การให้ทุนทรัพย์แก่นักเรียน สำหรับชำระค่าเล่าเรียนของโรงเรียน และการเรียนพิเศษเพิ่มเติม รวมทั้งการสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาด้านการเรียน ล้วนส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียนของตน นักเรียนจะมีความมุ่งมั่น ในการศึกษาเล่าเรียน และตั้งใจเรียน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เสาวคนธ์ สาทา(2550: 67) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ของนักเรียน และสอดคล้องกับการวิจัยของ นุจรี มุราชัย (2551: 76) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ดังนั้นการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ถึง ความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน ตามที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เป็น ต้องการที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมาย

ที่ตั้งไว้ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) ได้กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง นักเรียนจะมีความมุ่งมั่น มีความพยายามมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์พอง (2549: 114) ซึ่งได้ศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.6 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีผลต่อนักเรียนเพื่อให้เข้าใจและเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสม มีขนาดของห้องเรียนไม่แออัด คับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ดังที่ สมพร สุทัศน์ (2544: 134–136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย นอกจากนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตามช่วงชั้นของนักเรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน จะส่งเสริมให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการ

เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ศิริบุรณ สายโกสม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นรวมถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วยเหลืองานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษตามความสามารถของตน ขอคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียน สนใจบทเรียนขณะที่ครูสอน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงการปฏิบัติตนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน กระตุ้นให้นักเรียนขยันอ่านและท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกล้าที่จะปรึกษาครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน เมื่อพบอุปสรรค ความยากของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ การที่สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี จะส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน นักเรียนจะเกิดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ นุจรี มุราชัย (2551: 76) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และสอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549: 114) ซึ่งได้ศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนใน

ระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนและเพื่อนมีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความรักและสามัคคี ซึ่งเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยนี้มาก หากนักเรียนและเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กันและกัน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ นุจรี มุราชัย (2551: 76) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ สุขภาพจิต(X_5) อภิปรายผลได้ดังนี้

สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีคะแนนสุขภาพจิตน้อย หมายถึง นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มีการ

ปรับตัวดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี จะมีจิตใจแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีความสามารถในการปรับตัวให้อยู่ในสังคม สิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม รวมถึงสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข และมีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ดังที่ลักขณา สริวัฒน์ (2545: 75) ได้กล่าวไว้ว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ทางสุขภาพของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของตนเอง และสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวที่ดี จะมีความสุขเมื่อสามารถทำตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นๆ

ดังนั้นสุขภาพจิตจึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_1) อภิปรายผลได้ดังนี้

อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีอายุมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติของพัฒนาการตามวัย เมื่อนักเรียนบางคนมีอายุมากขึ้น จะมีวุฒิภาวะ ประสบการณ์ที่มากขึ้น เมื่อต้องเผชิญต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะรู้ว่าตนเองต้องแก้ไขปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างไร นักเรียนบางคนที่มีอายุมาก อาจท่องศัพท์ อ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนบางคนที่มีอายุมากสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม นักเรียนบางคนที่มีอายุมาก จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี และ นักเรียนบางคนที่มีอายุมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี ทั้งนี้เพราะ เมื่ออายุน้อย จะมีความสนใจ ใฝ่รู้ในสิ่งแปลกใหม่ และพร้อมที่จะรับรู้สิ่งใหม่เสมอ แต่เมื่ออายุมากขึ้น นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีความเกียจคร้านที่จะสนใจทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความใส่ใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยากขึ้น นักเรียนบางคนที่มีอายุมาก ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม นักเรียนบางคนที่มีอายุมากจึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

นักเรียนบางคนที่มีอายุน้อย มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่มีอายุน้อยมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้ ขยันทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือ วิชาภาษาอังกฤษ เมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือต้องเรียนเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ยากขึ้น จะมีความพยายาม ขวนขวาย จึงทำให้นักเรียนบางคนที่มีอายุน้อยสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม นักเรียนบางคนที่มีน้อย จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี และนักเรียนบางคนที่มีอายุน้อย มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่มีอายุน้อยมีประสบการณ์ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่น้อยกว่านักเรียนบางคนที่มีอายุมาก คำศัพท์ หรือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ใหม่ อาจมีความยาก และนักเรียนบางคนที่มีอายุน้อยไม่รู้ว่า ตนเองควรจะจัดการกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร จึงทำให้นักเรียนบางคนที่มีอายุน้อยไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น อายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (X_9) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_3) และการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ศิริบุรณ สายโกสม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นรวมถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วยเหลืองานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษตามความสามารถของตน ขอคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการเรียน ตั้งใจเรียน สนใจบทเรียนขณะที่ครูสอน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงการปฏิบัติตนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน กระตุ้นให้นักเรียนขยันอ่านและท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกล้าที่จะปรึกษาครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน เมื่อพบอุปสรรค ความยากของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ การที่สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี จะส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่เกิดขึ้นใน

ชั้นเรียน นักเรียนจะเกิดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์พอง(2549: 121-122) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

4.2 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี จะรู้จักวางแผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะอยู่ในชั้นเรียน ขยันอ่าน ขยันเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ขยันทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และส่งงานตามเวลาที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ อริศรา จารุรัตน์ (2549: 113) ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียน

ดังนั้นนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

4.3 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบอันดับที่ 3 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า

นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียน ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่างๆในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การให้ทุนทรัพย์แก่นักเรียน สำหรับชำระค่าเล่าเรียนของโรงเรียน และการเรียนพิเศษเพิ่มเติม รวมทั้งการสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาด้านการเรียน ล้วนส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียนของตน นักเรียนจะมีความมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน ตั้งใจเรียน ดังที่ เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดู หรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ด้วยเหตุนี้ ผู้ปกครองซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวที่ดูแลนักเรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียน การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองจึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

ดังนั้น การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง จึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการสนับสนุนด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังต่อไปนี้

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้เป็นอันดับแรก ดังนั้น ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษควรสร้างสัมพันธอันดีกับนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ให้คำปรึกษาทั้งทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและด้านส่วนตัวแก่นักเรียน และ

ให้กำลังใจนักเรียน เมื่อเกิดปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น และรู้สึกไม่เครียด หรือ เบื่อหน่ายเมื่อต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีเนื้อหาวิชาที่ยาก และหลักสำคัญในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศนั้นนักเรียนต้องหมั่น ฝึกฝน และทบทวน บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างสม่ำเสมอ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นบุคคลสำคัญที่ควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน เกิดความรู้สึกอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทำให้นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี

1.2 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้เป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูประจำชั้น ตลอดจนผู้ปกครอง ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยการเรียนดี โดยควรดูแลเรื่องการแบ่งเวลาและการวางแผนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน การตั้งใจและเอาใจใส่การเรียนของนักเรียน ขยันอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามบทเรียน ขยันทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และส่งงานตามเวลาที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษกำหนด นอกจากนี้ ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูแนะแนว ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การแข่งขันร้องเพลงภาษาอังกฤษ และ การแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Cross Word) เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

1.3 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ได้เป็นอันดับที่สาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียนด้วยการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน ทั้งการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และทุนทรัพย์ทางการศึกษาให้แก่เรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เพราะ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนต้องใช้ตำรา แบบฝึกหัด และ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Dictionary) ประกอบการเรียนการสอนจึงจำเป็นที่ผู้ปกครองต้องสนับสนุนนักเรียน ทั้งนี้ผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางด้านการเรียนแก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ ที่น่ามีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยาจังหวัดสมุทรปราการ เพิ่มเติม นอกเหนือจาก องค์ประกอบที่ศึกษาแล้วในครั้งนี้ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน แรงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเลียนแบบเพื่อน เป็นต้น

2.3 ควรนำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลวรรณ ดีเลิศ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
เขตปทุมวัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2536). การศึกษาวิเคราะห์และกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตร
เพื่อสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
กรมวิชาการ.
- . (2543ก). รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ:
ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2543ข). รายงานการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: กองวิจัย
ทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
- . (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ : ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพ
วิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น ภาควิชา
การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กฤษฎา ทรงเจียรพานิช. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนอเงิน(อ่อนหมอนสุรณ) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา ฉินศิริเศรษฐ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวดีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชสินี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฐปทอง กว่างสวัสดิ์. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ณัฏฐา จันทร์พอง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐฐนิช พงษ์สุวรรณ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนทรวิทยา จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ ไหว้พรม. (2551). จิตวิทยาทั่วไป. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2551, จาก <http://courseware.rmutl.ac.th/courses/43/unit1401.htm>.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา: การกิจเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- นุจรี มุราชัย. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บุปผา ประทีปทอง. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจรงค์ ปันคล้าย. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี พรธณวิเชียร. (2544). การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ฉบับพิเศษ: พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 15.
- ปิยะรัตน์ ดีกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องสุขภาพจิตของเด็กในแหล่งอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). การปรับตัวกิจกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- ยุทธร งามา. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ และความมีวินัยในตนเองทางการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ. (2549). ข้อมูลพื้นฐานการเรียนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- ลักขณา สริวัฒน์. (2545). *สุขวิทยาจิตและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระเจี๊พินิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ ตระกูลสถฐดี. (2543). *จิตวิทยาการปรับตัว*. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วาสนา มุทฺธเสน. (2547). *การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุเหร่าดอนสะแก เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). *อธิบายศัพท์การศึกษาและความรู้สาขาต่างๆ*. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538,กุมภาพันธ์-มีนาคม). คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. (11) : 8.
- สมบัติ ตาปัญญา. (2551). *กระบวนการปรับตัว (Adjustment Process)*. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.med.cmu.ac.th>.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2541). *จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุขุมภรณ์ เอี่ยมสำอางค์ (2551). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาดา บัณเฑาะ. (2551). *ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนกลุ่ม 3 เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุธาสินี ใจเย็น. (2545). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา เรืองทอง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำงานกลุ่มของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวคนธ์ สาทา.(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริบุรณ์ สายโกสุม. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถอลันซ์ เพชรทองคำ. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณศิริ เกียรติศิริ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวในหอพักของนักเรียนเตรียมทหารโรงเรียนเตรียมทหารกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2542). EQ กับการเลี้ยงดูเด็ก. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5(1): 1.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทศนคติและนิสัยในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุดมพร อมรรธรรม. (2549). *ปรัชญาการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อริศรา จารุรัตน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Allport, Gordon W. (1974). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Anderson, MJ. (1995). *Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning*. American Education Research Journal. 7 (1) : 15-33.
- Donald and others. (1989). *Sociology*. New York : Knopf.
- Gillmer, B. Von.Haller and others. (1971). *Industrail and Organizational psychology*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Good, Carter V.; et al. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Hayes, Christopher G. (2001) *Determining students' attitudes toward required basic writin courses*. Teaching English in the Two-Year College. V.28 No.4 (May). Abstract.
- Kaplan, Lous and others. (1980). *Comprehensive Textbook of Psychiatry III*. Baltimor : william and Wikins.
- Koivo, Anne Piblak. (1983). *The Relarioship of student Perceptions of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement*. *Dissertation Abstracts International*.
- Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell.(1995).*The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. London : Prentice Hall Europe.

- Murray, Ruth Beckmann. And Zentner, Judith Proctor. (1985). *Nursing assessment and health promotion through the life span*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.
- Rathus Spencer A. (1995). *Adjustment and Growth: the Challengers of Life*. 5th ed. Fort Worth: Harcourt Brace Jovanovich College.
- Roy, S.C. (1984). *Introduction to Nursing: An Adaptation Model*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice – Hall.
- Triest, Van and Francis, Robert. (1985). The Correlation between Puerto Rican University students' Attitudes Toward Speakers of American English and the Students' Achievement in English as a Second Language. *Dissertation Abstracts International*.
- Tyerman, Andrew and Michael, Humphrey. (1984). *Life Stress, Family Support and Adolescence Disturbance*, Psychological Abstracts. 7 : 1901, July.
- Wenden, Anita. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Worchel, Stephen and Goethalo, George R. (1989). *Adjustment Path Way to Personal Growth*. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มี 10 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย
กนกกานต์ ภูประเสริฐ
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. อายุปี
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันเพื่ออ่านหนังสือวิชาภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าขยันท่องคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ					
3	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4	เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าถามครูทันที					
5	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังขณะที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
6	ข้าพเจ้าส่งการบ้านวิชาภาษาอังกฤษตรงเวลา					
7	ข้าพเจ้ามักลอกการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	ข้าพเจ้าจัดเตรียมหนังสือและอุปกรณ์ ก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9	ข้าพเจ้ามักเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สาย					
10	ข้าพเจ้าเปิดการอ่านและเขียนคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ					
11	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาเพื่อฝึกแต่งประโยค ภาษาอังกฤษตามบทเรียน					
12	ข้าพเจ้ามักฝึกพูดบทสนทนา ภาษาอังกฤษที่เรียนมาในชีวิตประจำวัน					
13	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบ วิชาภาษาอังกฤษ					
14	ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูสอน วิชาภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน					
15	เมื่อครูให้ส่งรายงานข้าพเจ้ารอให้ใกล้ถึง เวลาส่งงานจึงค่อยเริ่มทำ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก.ด้านความรู้

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
2	ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์อย่างมากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
3	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถพูดสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
4	การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
5	การรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	การรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้					
7	การทำแบบฝึกหัดในวิชาภาษาอังกฤษไม่ทำให้ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
8	การทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้คล่อง					

ข.ด้านความรู้สึก

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเบื่อกับการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าพอใจกับการได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
3	ข้าพเจ้าชอบวิธีการสอนภาษาอังกฤษของครู					
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบสื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสือเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	บรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสนุกสนาน					
6	ข้าพเจ้ากังวลใจที่ต้องพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับครูและเพื่อนๆในห้องเรียน					
7	ข้าพเจ้าสนใจเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้					
8	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถามในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่ต้องทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ					

ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
1	ข้าพเจ้าขี้เกียจท่องศัพท์ ถ้าครูไม่บังคับ					
2	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					
3	ข้าพเจ้าส่งการบ้านวิชาภาษาอังกฤษตรงเวลา					
4	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังที่ครูสอนขณะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อย ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
5	เมื่อครูสั่งให้ทำรายงานวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารอจนใกล้เวลาแล้วค่อยเริ่มทำ					
6	ข้าพเจ้าท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวัน					
7	เมื่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยากขึ้น ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครู					

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมา ท่าน.....

- รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกทรมานและสุขภาพไม่ดี
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกไม่สบาย
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกคล้ายมีแรงกดดันที่ศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก
- รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

9. มีอาการวูบร้อนหรือหนาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

10. มีเหงื่อออกมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

11. ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

13. รู้สึกเฟื่องฟูมากและไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

15. รู้สึกตื่นตัวและความคิดว่องไว

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

16. รู้สึกมีกำลังวังชา

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

17. เมื่อเข้านอนใช้เวลา นาน กว่าที่จะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

19. ผื่นไม่ดีหรือนากลิ้ง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

21. หทำอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่างได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

24. ปล่อยปะละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง

- () พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่าๆปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย
() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
27. จัดการกับสิ่งต่างๆได้ดีพอๆกับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกับท่าน
() ดีกว่าปกติ () ดีพอๆกัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก
28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไรๆได้ดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
29. ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย
() ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก
30. พอใจกับการทำงานที่ลุล่วงไป
() มากกว่าปกติ () พอๆ กับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้
() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย
() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
33. ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก
() ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตัวเองดูโง่
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่างๆ
() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้
() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
37. รู้สึกว่าตัวเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
38. จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
39. รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่างๆได้
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

- 42.สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 43.มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 44.รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 45.รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 46.สามารถที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ของตนเองได้
 () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 47.รู้สึกเรื่องต่างๆ ทับถมจนทนรับไม่ไหว
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 48.มีความรู้สึกว่าคนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 49.รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 50.รู้สึกเสียความมั่นใจในตัวเองไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 51.คิดว่าตัวเองเป็นคนไร้ค่า
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 52.รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 53.รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตัวเอง
 () มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () มีความหวังน้อยมาก
- 54.รู้สึกมีความสุขดี ตามสมควร เมื่อดูโดยรวมๆ
 () มากกว่าปกติ () เท่าๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 55.รู้สึกกังวล กระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 56.รู้สึกไม่คุ้มค่า ที่จะมีชีวิตต่อไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 57.คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่อยากจะจบชีวิตตนเอง
 () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นแบบนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ
- 58.รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

59.พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้นๆ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

60.พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอๆ

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. การสนับสนุนทางด้านวัตถุ						
1	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นตามที่ข้าพเจ้าต้องการ					
2	ผู้ปกครองให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบได้ดี					
3	ผู้ปกครองให้เงินค่าเทอมแก่ข้าพเจ้า					
4	ผู้ปกครองให้เงินไปโรงเรียนแก่ข้าพเจ้าไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน					
5	ผู้ปกครองซื้อชุดนักเรียนใหม่ให้ข้าพเจ้า					
2. การสนับสนุนทางด้านวาจา						
6	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาการเรียน					
7	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า					
8	ผู้ปกครองมีเวลาดูแลข้าพเจ้าให้ทำการบ้านและทบทวนบทเรียน					
9	ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในการเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ					
10	ผู้ปกครองไม่เคยตักเตือนให้ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าได้รับการศึกษาที่สูงที่สุด					
2	ผู้ปกครองต่อว่าข้าพเจ้าเสมอถ้าทำคะแนนสอบไม่ดี					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนเก่งเพื่อมีงานที่ดีในอนาคต					
4	ผู้ปกครองไม่อยากให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนต่ำกว่าเพื่อนในห้อง					
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษเพิ่มเติมทั้งที่ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเรียนเมื่อมีเวลาว่าง					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณปกครองคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป					
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อผลการเรียนที่ดี					
9	ผู้ปกครองคาดหวังว่าข้าพเจ้าต้องสอบเข้าโรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียงได้					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก

5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ						
1	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ (Sound Lab)					
2	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขนาดคับแคบเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน					
3	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่อึดอัด					
5	สภาพห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสะอาด					
6	ภายในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีกลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ					
7	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
8	ในห้องเรียนมีการติดป้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างๆ					
2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ						
9	โรงเรียนมีอุปกรณ์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ สำหรับสอนนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีอุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
11	สื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ครูนำมาใช้ เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
12	โรงเรียนมี วีดีโอ วีซีดี รวมทั้งโทรทัศน์ วงจรปิดเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
13	โรงเรียนไม่มีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี อื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	1. การปฏิบัติตนของนักเรียน ต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
1	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน					
3	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
4	ข้าพเจ้าไม่ให้ความสนใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสอน					
5	ข้าพเจ้าช่วยงานครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเสมอ เมื่อมีโอกาส					
6	ข้าพเจ้าพูดจากับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความเคารพ					
7.	ข้าพเจ้ามักขอคำแนะนำด้านการเรียนเพิ่มเติมจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ เมื่อได้รับการว่ากล่าว ตักเตือน จากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้าให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษอธิบายการบ้านข้อที่ทำไม่ได้					
	2.การปฏิบัติตนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อนักเรียน					
10	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสำคัญกับตนเองกับข้าพเจ้า					
11	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
12	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ให้ความสำคัญกับตนเองกับนักเรียน ทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าถามเมื่อมีข้อสงสัย					
13	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษใจดี และเป็นທີ່ปรึกษาที่ดีแก่นักเรียนทุกคน					
14	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เคยให้ข้าพเจ้าท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
15	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสนใจใส่ เมื่อข้าพเจ้าขอคำปรึกษาเรื่องส่วนตัว					
16	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดุข้าพเจ้าเมื่อไม่สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้					
17	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษสอนให้ข้าพเจ้าร้องเพลงภาษาอังกฤษ					
18	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมักทำโทษ โดยไม่ฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้					
2	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนบ่อย					
3	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักปรึกษาเพื่อน					
4	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเพื่อน					
5	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนเรื่องการบ้านวิชาภาษาอังกฤษและงานที่ครูสั่ง					
6	ข้าพเจ้าไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งหรือได้คะแนนที่ดีกว่า					
7	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมต่างๆกับเพื่อนได้อย่างสนิทสนม					
8	ข้าพเจ้าและเพื่อนกลับบ้านด้วยกันเป็นประจำทำให้สนิทกันมาก					
9	เพื่อนแสดงความเป็นห่วงข้าพเจ้าเสมอเมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย หรือไม่มาโรงเรียน					
10	เพื่อนมักพูดจาและแสดงกิริยาไม่สุภาพกับข้าพเจ้า					
11	เมื่อมีงานกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนเลือกข้าพเจ้าเข้ากลุ่มเป็นคนสุดท้าย					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมอุปกรณ์การเรียน เช่น ไม้บรรทัด ยางลบ เมื่อลืมนำมาทุก ครั้ง					
13	เมื่อเพื่อนมีปัญหาด้านการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ มักมาปรึกษาข้าพเจ้า					
14	เพื่อนของข้าพเจ้าไม่ให้ความร่วมมือใน การทำงานกลุ่ม					
15	เพื่อนของข้าพเจ้าช่วยอธิบายบทเรียน วิชาภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ					
16	เพื่อนและข้าพเจ้ามีความสุขทุกครั้งเมื่อ อยู่ใกล้กัน เพราะมีนิสัยที่คล้ายกัน					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่เคยลอกงานวิชาภาษาอังกฤษจากเพื่อนส่งครู					
2	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามผู้อื่นเมื่อมีข้อสงสัยในวิชาภาษาอังกฤษ					
3	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง					
4	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือภาษาอังกฤษตามบทเรียนไม่ได้					
5	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสอนทุกวัน					
6	ข้าพเจ้าจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนในบทเรียนได้					
7	เมื่อข้าพเจ้าไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักหาข้อมูลเพิ่มเติมจากพจนานุกรม (Dictionary)					
8	ข้าพเจ้าไม่เคยฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับการทบทวนบทเรียน					
9	เมื่อครูสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน ข้าพเจ้ามักจดบันทึกไว้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ข้าพเจ้าแต่งประโยคภาษาอังกฤษตาม บทเรียนได้					
11	ข้าพเจ้าสนุกกับสิ่งที่ครูสอนในวิชา ภาษาอังกฤษ					
12	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในเรื่องที่ครูวิชา ภาษาอังกฤษสอน ข้าพเจ้าขอคำปรึกษา เพิ่มเติมจากครู					
13	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านวิชา ภาษาอังกฤษไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ทำ					
14	ข้าพเจ้าส่งงานวิชาภาษาอังกฤษที่ครู มอบหมายได้ทันตามกำหนดเวลา					
15	ในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าตอบคำถามครูทุกครั้งที่มีโอกาส					
16	เมื่อมีโอกาสด ข้าพเจ้ามักขาดเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
17	แม้บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษยาก แต่ ข้าพเจ้าก็พยายามอ่านบททวนหลายครั้ง จนเข้าใจ					
18	ข้าพเจ้าเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้					
19	ข้าพเจ้าพูดโต้ตอบกับครูได้เมื่อต้อง สนทนาเป็นภาษาอังกฤษ					
20	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนวิชา ภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนการสอบทุก ครั้ง					
21	ข้าพเจ้าไม่ใส่ใจที่จะแก้ปัญหาเมื่อเรียน วิชาภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.013
2	4.574
3	4.333
4	4.253
5	3.172
6	6.378
7	4.677
8	6.243
9	4.285
10	3.692
11	2.769
12	1.956
13	4.602
14	5.225
15	4.930

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .724

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.025
2	7.064
3	2.583
4	6.500
5	3.518
6	8.019
7	6.151
8	4.696
9	4.332
10	3.403
11	4.468
12	3.127
13	3.317
14	2.211
15	4.491
16	5.598
17	3.822
18	4.183
19	3.752
20	5.171
21	3.138
22	6.835
23	3.718
24	3.118

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .850

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.576
2	8.096
3	7.566
4	3.201
5	5.901
6	8.035
7	2.548
8	7.744
9	6.607

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .702

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.286
2	4.213
3	6.311
4	7.257
5	4.308
6	7.187
7	2.829
8	9.633
9	4.335

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .714

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	12.265
2	11.200
3	14.320
4	15.550
5	10.031
6	14.383
7	15.065
8	15.991
9	15.804
10	18.231
11	16.962
12	15.728
13	14.860

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.929
2	7.408
3	12.780
4	8.990
5	9.456
6	10.130
7	10.164
8	7.659
9	7.882
10	10.185
11	10.130
12	8.775
13	12.284
14	7.659
15	8.027
16	9.410
17	8.604
18	7.627

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .940

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	15.219
2	5.765
3	10.131
4	12.302
5	9.602
6	9.929
7	5.391
8	6.253
9	5.391
10	16.504
11	5.893
12	5.480
13	9.637
14	6.716
15	4.252
16	8.030

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .894

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.603
2	2.983
3	6.324
4	3.591
5	4.071
6	4.465
7	4.663
8	3.239
9	3.550
10	3.607
11	4.268
12	2.474
13	6.045
14	3.403
15	3.202
16	5.254
17	6.435
18	5.721
19	2.325
20	.2.237
21	5.684

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .743

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0305

วันที่ 14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 0304

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-2322-000, 089-4574-766

ที่ ศธ 0519.12/ 0303

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-2322-000, 089-4574-766

ที่ ศธ 0519.12/ 0306

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบูรารักษ์

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2322-000, 089-4574-766

ที่ ศธ 0519.12/ 0307

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 194 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2322-000, 089-4574-766

ที่ ศธ 0519.12/ 0736

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตย
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

27 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 17.00 น. ณ ห้อง 12-402 ก ตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2258-4119, 0-2649-5067

โทรสาร. 0-2258-4119

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกนกกานต์ ภูประเสริฐ
วันเดือนปีเกิด	9 เมษายน 2525
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	629/7 ซอยปลั่งเปล่ง หมู่บ้านมาทอง ตำบลท้ายบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริการลูกค้า
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารซีทีแบงก์ แผนกซีทีโฟนแบงก์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2537	ประถมศึกษา จากโรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2543	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ.2547	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาฝรั่งเศส) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร